

CORNELIU-LIVIU POPESCU

CONTENCIOS ELECTORAL

ALEGERI LOCALE 1992

EDITURA UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI

- 1996 -

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
București

Cota II 296054

Inventar 804258

BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

CORNELIU-LIVIU POPESCU

M 13130

CONTENCIOS ELECTORAL

JURISPRUDENȚĂ JUDICIARĂ COMENTATĂ

ALEGERI LOCALE 1992

[Vol. 2]

EDITURA UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI

1996

Referenți științifici: Lector univ. dr. GABRIEL BOROI
Lector univ. dr. MIHAI EREMIA

Biblioteca Centrală și Universitară
B
7296057
ventar 804258

575/96

CONȚINUT
ELECTORAL
JURISPRUDENȚĂ JUDICIARĂ
COMENTATĂ
ALEGERI LOCALE 1992

© Editura Universității din București

Șoseaua Panduri, nr. 90-92, 76235 București, Telefon 410.23.84

ISBN - 973-575-116-X

CUVÂNT ÎNAINTE

Prezenta lucrare conține hotărârile pronunțate de Tribunalul Municipiului București în cadrul contenciosului electoral privind alegerile locale din anul 1992. Am avut în vedere exclusiv contestațiile privind candidaturile pentru funcțiile consilier în Consiliul Local al Municipiului București, de Primar General al Municipiului București și de consilier în Consiliul Sectorului Agricol Ilfov.

Am reprodus integral toate hotărârile judecătorești, chiar dacă uneori motivarea se repetă, rectificând doar erorile materiale evidente.

Hotărârile sunt însoțite de comentarii și sunt grupate în raport de natura funcției pentru care se contestă candidatura și de instituțiile de drept electoral vizate.

Soluțiile pronunțate de Tribunalul Municipiului București s-au întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, publicată în "Monitorul

Oficial al României" nr. 239 din 28 noiembrie 1991.

Respectând uzanțele, nu am indicat numele participanților la procese.

La sfârșitul lucrării am prezentat o listă cronologică și situații statistice privind hotărârile de contencios electoral local din anul 1992 și am întocmit un indice alfabetic al problemelor la care se referă aceste hotărâri.

Vreau să mulțumesc călduros, și pe această cale, domnului judecător Viorel Roș, președintele Tribunalului Municipiului București, precum și doamnei Lya Radeș, prim - grefier, și doamnei Rodica Grigore, grefier la aceeași instanță, pentru sprijinul acordat în mod atât de generos pentru documentare.

iunie 1996

AUTORUL

LISTĂ DE ABREVIERTI

- civ. = civil(ă)
- dec. = decizie
- dos. = dosar
- T.M.B. = Tribunalul Municipiului București

Capitolul I

CONTENCIOSUL ELECTORAL PRIVIND CANDIDATURILE PENTRU FUNCȚIA DE CONSILIER LOCAL

◆ *Contestație privind admiterea candidaturilor pentru consilier local și pentru primar. Listă de candidați pentru consiliul local și candidat pentru primar propuse de un partid politic care nu este legal constituit. Admiterea contestației și respingerea candidaturilor.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 9 din 22
ianuarie 1992, Dos. nr. 9/1992

Pe rol soluționarea contestației la admiterea candidaturii pentru funcția de Primar General și consilieri ai Municipiului București propuși în numele Partidului A, formulată de Formațiunea Politică Frontul B, în baza Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-a prezentat contestatorul Formațiunea Politică Frontul B, prin delegat C, lipsind intimații.

Procedura completă.

Reprezentantul contestatorului depune la dosar acte: copie după Decizia civilă nr. 11 din 30 aprilie 1991, Certificat eliberat de Curtea Supremă de Justiție, un Comunicat, Hotărârea Frontului B nr. 102 din 11 decembrie 1991, o Înștiințare din 06 ianuarie 1992, Factura nr. 00126 și Chitanța din 14 ianuarie 1992.

Reprezentantul contestatorului precizează că persoanele menționate în listă nu sunt membri ai Formațiunii Politice Frontul B și nici nu au fost propuse de acest partid. Partidul legal constituit nu cunoaște persoanele propuse. Frontul B nu a făcut propuneri de candidați care să participe la alegeri. Câțiva din membrii partidului participă la alegeri în calitate de candidați independenți.

În concluzie, solicită admiterea contestației și neînscrierea pe listele de candidați a persoanelor propuse în mod fictiv de Partidul A. Partidul A nu este legal constituit și cererea de înregistrare sub această denumire nu este rezolvată.

Reprezentantul Procuraturii consideră contestația întemeiată și pune concluzii de admitere a contestației, apreciind că Partidul A, care se prezintă în alegeri, nu este legal constituit și nu putea depune candidaturi în numele acestei formațiuni.

Tribunalul,

Prin contestația înregistrată la 20 ianuarie 1992, Frontul B, înregistrat la Tribunalul Municipiului București sub nr. 9/1991, contestă înscrierea pe listele de candidați pentru consilier și Primar General al Capitalei a numiților: [24 persoane].

În motivarea acțiunii, contestatorul menționează că partidul care i-a propus nu este înscris în registrul special al Tribunalului Municipiului București.

Înscrierea Partidului A în alegeri s-a făcut în baza unor copii xerox ale actului oficial de înregistrare a Frontului B, documente sechestrate de un grup de persoane, care au ocupat ilegal la 6 decembrie 1991 sediul partidului. Folosindu-se de o ștampilă falsă, au întocmit liste în numele Frontului B. Semnarea actelor de înscriere în listele de candidați s-a făcut de un grup de persoane care au fost excluse din rândul Frontului B la data de 10 decembrie 1991.

Semnatarii au fost excluși pentru grave abateri și încălcări ale statutului partidului. Persoanele menționate mai sus nu au fost propuse drept candidați pentru alegeri de către Frontul B.

În drept, își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 36 din Legea nr. 70/1991.

În dovedirea acțiunii, a depus la dosar copii după Hotărârea nr. 102 din 11 decembrie 1991 a Frontului B, după Înștiințarea din 6 ianuarie 1992, după Certificatul din Dosarul nr. 9/1991 al Tribunalului Municipiului București și după Decizia nr. 11 din 30 aprilie a aceluiași Tribunal. A mai depus la dosar un Certificat eliberat de Curtea Supremă de Justiție privind Dosarul nr. 835/1991 și după un Comunicat al Frontului B.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, Tribunalul reține că această contestație formulată de Frontul B este întemeiată, urmând a fi admisă, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 6 din Legea nr. 70/1991, candidaturile pentru consiliile locale și județene, cât și cele pentru primar, se depun de către partidele și formațiunile politice legal constituite.

Din actele aflate în dosar rezultă că, la data depunerii candidaturilor,

Partidul A nu era legal constituit și, drept urmare, nu putea depune liste de candidați pentru primar și consilieri sub această denumire.

Formațiunea Politică Frontul B, înregistrat în registrul special al Tribunalului Municipiului București la data de 30 aprilie 1991, nu a propus candidații menționați de către Partidul A.

Urmează, în consecință, a se dispune respingerea de pe listele de candidați a persoanelor menționate.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite contestația formulată de Frontul B, cu sediul în [...], și, în consecință:

Dispune respingerea de pe listele electorale a numiților: [24 persoane], propuși drept candidați de Partidul A.

Definitivă.

Pronunțată azi, 22 ianuarie 1992.

Comentariu:

Potrivit art. 6 alin. 1 fraza I din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, "Candidaturile pentru consiliile locale și județene, cât și cele pentru primari se depun de către partidele și formațiunile politice, legal constituite".

Legalitatea constituirii unui partid politic se apreciază în raport de dispozițiile Decretului - Lege nr. 8/1989 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România, care se completează, ca drept comun, cu cele ale Legii nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (Asociațiuni și Fondațiuni) și ale Decretului nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice.

În speță, instanța a reținut faptul că Partidul A, care a depus liste de candidaturi pentru Consiliul Local al Municipiului București și o candidatură pentru funcția de Primar General al Municipiului București, nu este legal constituit. Așa fiind, Partidul A nu are capacitate electorală, deci nu are dreptul de a depune candidaturi în alegerile locale.

În aceste condiții, candidaturile propuse de Partidul A nu întrunesc cerințele înscrise în lege și trebuie respinse.

Cât privește capacitatea și calitatea procesuală activă ale Frontului B în litigiile de contencios electoral local privind candidaturile, art. 36 alin. 1 din Legea nr. 70/1991 arată că pot contesta candidaturile cetățenii, precum și

partidele politice. Cu referire la partidele politice, legea nu face nici o particularizare, după cum ele au depus sau nu candidaturi. Dimpotrivă, numai art. 75 alin. 4 din aceeași lege, care are în vedere exclusiv alegerea consilierilor județeni, limitează dreptul de a introduce contestații, recunoscându-l numai partidelor sau coalițiilor de partide politice care au liste de candidați prezentate. Această condiție nu este însă necesară pentru contestarea candidaturilor pentru funcția de consilier local ori pentru cea de primar.

Este cazul să amintim aici că, dacă Decretul - Lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României, vorbind de "partide sau formațiuni politice", respectiv de "partide sau alte formațiuni politice", adăuga la noțiunea de "partid politic" (singura prevăzută în Decretul - Lege nr. 8/1989) pe aceea de "formațiune politică" (lucru permis, cele două acte juridice având aceeași forță, deci cel mai recent conținând o derogare de la cel anterior), aceeași expresie, de "formațiune politică", inclusă în Legea nr. 70/1991, devenise, la data alegerilor locale din 1992, contrară dispozițiilor art. 8 și art. 37 din Constituție, conform cărora

singura formă de asociere pe criteriile politice este reprezentată de partidele politice, iar nu și de alte structuri, cum ar fi "formațiunile politice".

În ceea ce privește afirmația contestatorului, în sensul că unii din membrii săi participă la alegeri în calitate de independenți, trebuie observat că Legea nr. 70/1991 înțelege prin independent pe candidatul care nu este susținut de un partid politic sau de o coalitie de partide, ci beneficiază de susținerea unui număr minim de alegători. Nu există nici o incompatibilitate între calitatea de candidat independent și cea de membru al unui partid politic. Altfel spus, un cetățean având dreptul de a fi ales poate candida ca independent, chiar dacă este membru al unui partid politic și indiferent dacă partidul din care face parte a propus sau nu candidați în alegerile locale.

Se ridică în această speță și o altă problemă, și anume a capacității procesuale pasive în litigiile de contencios electoral local privind candidaturile. Legea nr. 70/1991 vorbește, distinct, de "liste de candidaturi" sau "liste de candidați", respectiv de "candidați" sau "candidaturi".

Liste se depun de către partidele

politice, de către coalițiile de partide politice (nimic nu împiedică un partid sau o coaliție să depună, pentru un consiliu local, o listă conținând și numai o singură candidatură) sau de către mai mulți candidați independenți împreună, pentru consiliile locale. Candidaturi individuale se depun pentru funcția de primar, de către partide politice, coaliții de partide politice sau candidați independenți, precum și pentru funcția de consilier local, de către candidați independenți.

Potrivit art. 36 alin. 1 din Legea nr. 70/1991, pot fi contestate "candidaturile"; *per a contrario*, nu pot fi contestate "listele de candidaturi". Rezultă că, în litigiile de contencios electoral local, capacitate procesuală pasivă privind candidaturile o au candidații, care trebuie citați ca intimați, iar nu partidele sau coalițiile de partide care i-au propus. Acestea pot participa la proces numai în calitate de intervenienți (fie în interes propriu, fie în interesul candidatului contestat, deci al intimatului).

Dacă un contestator contestă mai multe candidaturi, chiar dacă motivul contestației este același (și anume, în speță, nelegala constituire a partidului

politic care a propus lista de candidați), trebuie introdusă câte o contestație împotriva fiecărei candidaturi, iar nu o singură contestație, împotriva listei de candidaturi sau împotriva tuturor candidaților.

Din această cauză, prezenta contestație trebuia respinsă ca fiind introdusă împotriva unui subiect fără capacitate procesuală pasivă.

Sub aspect procedural terminologic, de vreme ce art. 36 alin. 2 fraza a II-a din Legea nr. 70/1991 nu particularizează denumirea hotărârii judecătorești prin care se soluționează contestațiile privind candidaturile locale, înseamnă că urmează să se aplice dispozițiile dreptului comun, adică ale Codului de procedură civilă (procedura civilă fiind drept comun pentru procedura în materia contenciosului electoral). Astfel, potrivit art. 255 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească poartă numele de sentință, iar nu de decizie (deși Tribunalul Municipiului București a pronunțat, în toate aceste cazuri, decizii). Evident, este vorba de o sentință civilă.

Trebuie să menționăm și faptul că în această hotărâre judecătorească nu se face vorbire despre faptul dacă a fost sau nu pronunțată în ședință publică.

◆ *Contestație privind respingerea candidaturilor pentru consilier local și pentru primar. Listă de candidați pentru consiliul local și candidat pentru primar propuse de o coaliție de partide din care face parte un partid politic care nu este legal constituit. Respingerea contestației ca neîntemeiată.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 1 din 7
ianuarie 1992, Dos. nr. 1/1992

Pe rol fiind soluționarea contestațiilor formulate de Partidul A și Uniunea B privind respingerea candidaturilor propuse de aceste formațiuni politice pentru alegerile locale din 9 februarie 1992.

La apelul nominal făcut de greșierul de ședință a răspuns Partidul A, prin reprezentanți, domnii C și D, lipsind Uniunea B.

Reprezentanții Partidului A au învederat instanței că Uniunea B are cunoștința de termenul de judecată, dar că nu și-a putut trimite reprezentanți.

La solicitarea Tribunalului, reprezentanții Partidului A au precizat obiectul contestației, arătând că, prezentând pe data de 18 decembrie 1991 lista comună a candidaților propuși de

Uniunea B, din care partidul face parte, Comisia Electorală a Municipiului București a refuzat înregistrarea candidaturilor, pe motiv că Partidul A nu a fost înregistrat legal.

Constatând cauza în stare de judecată, Tribunalul a acordat cuvântul în fond.

Reprezentanții Partidului A, având cuvântul, au solicitat admiterea contestației formulate, susținând că, în raport de actele emise de Tribunalul Municipiului București, respectiv Certificatul din 22 noiembrie 1990 și Adresa din 25 februarie 1991 - 12/A, Partidul A a fost legal înregistrat, deși nu s-a pronunțat o hotărâre judecătorească în acest sens, deoarece acest partid a rezultat ca urmare a "unificării" cu Partidul E, partid ce era legal înregistrat.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, a pus concluzii de respingere a contestațiilor, arătând că Partidul A nu ființează legal, deoarece acesta nu a fost înregistrat în conformitate cu prevederile legale cuprinse în Decretul - Lege nr. 8/1989, situație în care, față de dispozițiile Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, partidul nu poate depune candidaturi, nici singur, și nici în

cadrul vreunei uniuni electorale. A solicitat, de asemenea, pentru aceleași considerente, și respingerea contestației formulate de Uniunea B.

Tribunalul,

Deliberând asupra contestațiilor de față,

Prin Adresa nr. 4/30 decembrie 1991, emisă de Comisia Electorală a Municipiului București, s-a făcut cunoscut Partidului A că "nu poate participa cu candidați în alegerile locale ce vor avea loc la 9 februarie 1992", deoarece nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 6 din Legea nr. 70/1991, în sensul că nu posedă o hotărâre judecătorească prin care să se fi dispus înregistrarea Partidului A în registrul special al Tribunalului Municipiului București.

Ca urmare a acestei adrese, aceeași Comisie Electorală a refuzat înregistrarea candidaturilor propuse de Partidul A pe lista comună a Uniunii B, uniune formată la 3 noiembrie 1991 din mai multe formațiuni politice, în vederea participării la alegerile locale din 9 februarie 1992.

Împotriva respingerii înregistrării candidaturilor, atât Partidul A, cât și Uniunea B au formulat contestații, în condițiile prevăzute de art. 36 din Legea

nr. 70/1991 privind alegerile locale, contestații ce au fost înregistrate la 30 decembrie 1991 la Comisia Electorală Centrală.

Prin Hotărârea nr. 2 din 31 decembrie 1991, Comisia Electorală Centrală, în baza dispozițiilor art. 36 alin. 2 din Legea nr. 70/1991, a trimis contestațiile formulate spre competență soluționare Tribunalului Municipiului București, unde acestea au fost înregistrate la 6 ianuarie 1992, cu nr. 1/1992.

Având în vedere obiectul contestațiilor, astfel cum au fost formulate în scris și precizate la termenul din 7 ianuarie 1992, Tribunalul constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, "candidaturile pentru consiliile locale și județene, cât și pentru primari, se depun de către partidele și formațiunile politice legal constituite".

Rezultă astfel, din interpretarea acestui text de lege, că un partid sau o formațiune politică nu poate depune candidaturi decât dacă a fost legal constituit sau constituită.

Cât privește această constituire legală, ea este reglementată de dispozițiile cuprinse în Decretul - Lege

nr. 8/1989 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România, dispoziții care se completează cu cele prevăzute în Legea nr. 21 din 6 februarie 1924 privind persoanele juridice, precum și cu cele cuprinse în Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și juridice.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. ultim din Decretul - Lege nr. 8/1989, partidele politice dobândesc personalitate juridică, adică ființează legal, de la data rămânerii definitive a deciziei de admitere a înregistrării ca persoană juridică în registrul special al Tribunalului Municipiului București, decizie ce se pronunță în condițiile aceluiași text de lege, alin. 1 - 3.

Așa fiind, rezulta cu certitudine, din textul de lege mai sus invocat, că un partid politic nu poate fi legal constituit decât în baza unei hotărâri judecătorești pronunțate potrivit Decretului - Lege nr. 8/1989.

În cazul de față, Partidul A nu a putut prezenta o astfel de hotărâre judecătorească, iar susținerea făcută, în sensul că Certificatul eliberat de Grefa Tribunalului Municipiului București la 22 noiembrie 1990, precum și Adresa nr. 12/A

din 25 februarie 1991 echivalează cu o înregistrare legală a partidului, urmează a fi înlăturată, pentru următoarele considerente:

În registrul special ținut la Tribunalul Municipiului București pentru evidența formațiunilor politice înregistrate în condițiile legii, la poziția 27, se află înregistrat Partidul E, înregistrarea fiind dispusă prin Decizia civilă nr. 26 din 6 februarie 1990.

Toate celelalte acte depuse ulterior pronunțării deciziei de admitere a înregistrării acestui partid și nesupuse controlului instanței de judecată nu pot produce efecte juridice, deoarece ele vizează constituirea, prin fuziune, a unei noi formațiuni politice, situație în care trebuia să se pronunțe o altă hotărâre judecătorească, prin care tribunalul să se pronunțe asupra legalității constituirii ei.

Cu alte cuvinte, "unificarea" Partidului E cu Partidul A, respectiv fuzionarea lor, nu se putea constata decât printr-o decizie motivată, deoarece fuziunea, ca formă a reorganizării persoanelor juridice, oricare ar fi ele, în condițiile art. 41 din Decretul nr. 31/1954, dă naștere unei noi formațiuni

politice, ca persoană juridică, aceasta din urmă fiind supusă aceluiași condiții de înregistrare prevăzute de Decretul - Lege nr. 8/1989.

În consecință, față de cele mai sus arătate, Tribunalul constată că în mod corect Comisia Electorală a Municipiului București a refuzat înregistrarea candidaturilor din partea Partidului A, reținând că acest partid nu este legal constituit, nefiind înregistrat ca atare în registrul mai sus menționat.

Pe cale de consecință, includerea acestui partid în orice uniune sau coaliție de partide formate în vederea participării cu liste comune de candidați atrage respingerea înregistrării listelor comune.

A admite soluția contrară înseamnă ca, în mod indirect, să fie eludate dispozițiile art. 6 din Legea nr. 70/1991, în sensul depunerii de candidaturi din partea unor partide sau formațiuni politice ce nu au fost legal constituite.

În cazul de față, Uniunea B, formată din mai multe partide și formațiuni politice, nu poate depune liste comune de candidaturi, care să cuprindă și candidați din partea Partidului A, ci numai liste de candidați din partea celorlalte formațiuni politice componente, în măsura în care

acestea, fiecare în parte, fac dovada, printr-o hotărâre judecătorească, a constituirii lor legale.

Astfel fiind, în baza dispozițiilor art. 36 alin. 2 din Legea nr. 70/1991 și art. 104 din aceeași lege, contestațiile formulate de Partidul A și Uniunea B urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile formulate de Partidul A, cu sediul în [...], și Uniunea B, înființată la 3 noiembrie 1991, formată din Mișcarea F, Partidul G, Partidul H, Partidul A, Frontul I, Mișcarea J și Asociația K, cu privire la respingerea înregistrării candidaturilor pentru alegerile locale din 9 februarie 1992.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 7 ianuarie 1992.

Comentariu:

Potrivit art. 31 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, propunerile de candidați se fac de către partidele politice care participă la alegeri, sub semnătura conducerii locale a acestora, în cazul coalițiilor de partide

sub semnătura conducerilor locale ale acestora, iar în cazul candidaților independenți pe baza listei susținătorilor acestora.

Evident că, pentru a putea propune liste de candidați pentru consiliile locale și candidați pentru primari, partidele politice trebuie să fie legal constituite, cerință înscrisă expres în art. 6 alin. 1 din Legea nr. 70/1991.

Legalitatea constituirii unui partid politic se apreciază în raport de dispozițiile Decretului - Lege nr. 8/1989 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România, care se completează, ca drept comun, cu cele ale Legii nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (Asociațiuni și Fondațiuni) și ale Decretului nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice.

Astfel, potrivit art. 4 din Decretul - Lege nr. 8/1989, înregistrarea partidelor politice se face la Tribunalul Municipiului București, decizia acestuia putând fi atacată cu o contestație la Curtea Supremă de Justiție, partidul politic dobândind personalitate juridică de la data rămânerii definitive a deciziei de admitere a înregistrării.

Potrivit art. 41 din Decretul nr.

31/1954, comasarea, ca modalitate de încetare a persoanei juridice, îmbracă două forme, și anume absorbția și fuziunea; în cazul fuziunii, se creează o persoană juridică nouă.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 alin. ultim din Legea nr. 21/1924, modificările statutelor sau actelor constitutive sunt supuse verificării și aprobării puterii judecătorești, în aceleași condiții ca în cazul constituirii.

Din aceste texte de lege rezultă că în cazul fuziunii a două partide politice, cu consecința creării unui nou partid politic, este necesară pronunțarea unei hotărâri judecătorești, prin care să se autorizeze încetarea personalității juridice a celor două partide care au fuzionat și constituirea noului partid politic. Simpla declarare, la greșita instanței, a fuziunii, nu este suficientă pentru a produce efecte juridice. Rezultă deci că, din momentul în care, potrivit legii și al statutelor proprii, cele două partide au hotărât să fuzioneze, cele două partide au pierdut deplina personalitate juridică, rămânând numai cu o personalitate juridică minoră, și anume aceea care le este necesară pentru a îndeplini actele impuse de încetarea

definitivă a personalității juridice. Tot din același moment, se naște personalitatea juridică minoră a noului partid politic, care poate face numai acele acte necesare pentru legala și deplina constituire.

Prin urmare, în perioada de la luarea deciziei de fuzionare de către cele două partide și până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești care autorizează fuzionarea, toate cele trei partide politice (cele două care fuzionează și partidul care rezultă) au o personalitate juridică minoră, care nu le dă dreptul să depună liste de candidaturi și candidaturi.

În speță, constatându-se că Partidul A nu a obținut o hotărâre judecătorească definitivă de înregistrare, prin care să se fi autorizat fuziunea celor două partide anterioare, rezultă că în mod legal instanța a constatat că acesta nu funcționează în mod legal, deci nu poate propune candidați în alegeri.

Întrucât contestatorul Partidul A nu este legal constituit, rezultă că acesta nu are capacitate juridică electorală, deci nici capacitate procesuală activă în litigiile de contencios electoral privind candidaturile. De aceea, contestația sa trebuia respinsă pentru acest motiv, iar

nu ca neîntemeiată.

Cu privire la contestația formulată de Coaliția de partide B, trebuie remarcat că, potrivit Legii nr. 70/1991, coalițiile de partide au o capacitate juridică electorală limitată în raport cu aceea a partidelor politice. Cât privește capacitatea de a introduce contestații împotriva aditerii sau respingerii candidaturilor, aceasta aparține exclusiv alegătorilor și partidelor politice (art. 36). Unde legea a avut în vedere, distinct de partidele politice, și coalițiile de partide, a spus-o expres (spre exemplu, în art. 75 alin. 4, referitor la contestarea candidaturilor pentru consiliile județene). *Per a contrario* și întrucât textul este de strictă interpretare, o coaliție de partide nu are capacitate procesuală activă în litigiile de contencios electoral privind candidaturile pentru consiliul local ori pentru primar, deci contestația trebuia respinsă cu această motivare, iar nu ca neîntemeiată.

Pe fond, este legală soluția Comisiei Electorale de Circumscripție a Municipiului București de a respinge de la înregistrare listele de candidaturi și candidaturile partidelor ce alcătuiesc Coaliția de partide B, întrucât din această coaliție face parte și Partidul A,

care nu ființează în mod legal, iar între aceste candidaturi sunt și candidaturi propuse de acest partid. Întrucât unul din partidele componente ale coaliției nu este legal constituit, înseamnă că întreaga coaliție nu este legal constituită, deci listele de candidaturi și candidaturile propuse de partidele ce alcătuiesc acea coaliție de partide nu satisfac cerințele legii.

Cu privire la neconstituționalitatea noțiunii de "formațiune politică", a se vedea Comentariul la Dec. nr. 9/1992.

Pentru aceste motive, Coaliția de partide B este nelegal și neconstituțional constituită, deoarece include, pe lângă partide politice, și alte forme de organizare.

Cât privește problema posibilității introducerii unei contestații de către mai multe subiecte împreună, apreciem ca acest fapt este legal. Prin recunoașterea dreptului oricărui alegător și a oricărui partid politic de a contesta candidaturile depuse în alegerile locale, pentru funcția de consilier local sau de primar, se urmărește apărarea unui interes public, iar nu a unui interes personal al contestatorului. Rezultă deci că este admisibil ca o contestație să fie introdusă, împreună, de mai multe subiecte

având această capacitate.

Cât privește autoritatea unde se depune contestație, Legea nr. 70/1991 nu conține nici o dispoziție expresă. Așa fiind, urmează să aplicăm normele de procedură civilă, care constituie dreptul comun pentru procedura de contencios electoral. Rezultă deci că, fiind vorba de un mod de sesizare a unei instanțe judecătorești, contestația trebuie depusă la instanța competentă să o soluționeze, iar nu la comisia electorală de circumscripție a cărei hotărâre se atacă. Dacă însă, în mod greșit, contestația s-a depus la comisia electorală de circumscripție, cum aceasta este o autoritate administrativă cu atribuții jurisdicționale, trebuie aplicat, prin analogie, art. 158 din Codul de procedură civilă. Comisia electorală de circumscripție nu poate respinge contestația, ci trebuie să își decline competența în favoarea instanței judecătorești competente, așa cum, în mod corect, s-a și întâmplat în speță, deși în considerentele hotărârii judecătorești Tribunalul Municipiului București nu face vorbire expres de instituția juridică a declinării competenței.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturilor pentru consilier local și pentru primar. Listă de candidați pentru consiliul local și candidat pentru primar propuse de un partid politic care nu este legal constituit. Respingerea contestației ca nefondată.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 7 din 21
ianuarie 1992, Dos. nr. 7/1992

Pe rol soluționarea contestației la admiterea candidaturii pentru funcția de Primar General și consilieri ai Municipiului București, propuși în numele Partidului A, formulată de Partidul B.

La apelul nominal făcut în ședință s-au prezentat contestatorul Partidul B, prin domnul C, lipsind celelalte părți.

Procedura îndeplinită.

Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul contestatorului, având cuvântul, susține oral contestația formulată în scris la dosar și, pentru motivele invocate, solicită admiterea contestației.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de respingerea contestației ca nefondată și dată fiind tardivitatea, termenul legal de

introducere fiind 19 ianuarie 1992, ora 24,00.

Tribunalul,

Prin acțiunea înregistrată la 20 ianuarie 1992, Partidul B, cu sediul în [...], prin reprezentanți legali, contestă listele de candidaturi în circumscriptiile electorale ale Municipiului București pentru funcția de Primar General și consilieri, depusă de Partidul A, legitimat prin Decizia nr. 64/1990 a Tribunalului Municipiului București.

În motivarea contestației, Partidul B arată că la data de 1 august 1991 s-a convenit asupra fuziunii dintre Partidul A și Partidul B, în vederea constituirii unui nou partid politic, cu platformă social - democrată. Fuziunea a fost aprobată de Congresul organizat la 6 - 7 decembrie 1991 de către partidul rezultat, respectiv Partidul B. Fuziunea a fost admisă prin Decizia nr. 3 din 13 ianuarie 1992 a Tribunalului Municipiului București. Întrucât, ca efect al fuziunii, Partidul A nu mai există, această formațiune politică nu poate participa la alegeri în nume propriu.

În drept, își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 30 - 34 și art. 36 din Legea nr. 70/1991 și pe prevederile Decretului nr. 31/1954.

În dovedirea acțiunii, a depus la dosar copii după Decizia nr. 3 din 13 ianuarie 1992, pronunțată de Tribunalul Municipiului București.

Analizând actele și lucrările dosarului, Tribunalul constată că această contestație este neîntemeiată, urmând a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 6 din Legea nr. 70/1991, candidaturile pentru consiliile locale și județene, cât și cele pentru primar, se depun de către partidele și formațiunile politice, legal constituite.

Conform art. 30 din aceeași lege, propunerile de candidați se fac pe circumscripții electorale și se depun la comisiile electorale de circumscripție, cel mai târziu cu 30 zile înainte de data alegerilor.

Candidaturile - se arată în art. 36 - pot fi contestate de către alegători, partide sau formațiuni politice, în termen de 10 zile de la expirarea termenului de depunere a acestora.

Or, la data depunerii candidaturilor, Partidul A era legal constituit, întrucât decizia de admitere a fuziunii a fost pronunțată la 13 ianuarie 1992.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de

Partidul B, cu sediul în [...], ca nefondată.

Definitivă.

Pronunțată azi, 21 ianuarie 1992.

Comentariu:

Potrivit art. 31 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, propunerile de candidați se fac de către partidele politice care participă la alegeri, sub semnătura conducerii locale a acestora, în cazul coalițiilor de partide sub semnătura conducerilor locale ale acestora, iar în cazul candidaților independenți pe baza listei susținătorilor acestora.

Evident că, pentru a putea propune liste de candidați pentru consiliile locale și candidați pentru primari, partidele politice trebuie să fie legal constituite, cerință înscrisă expres în art. 6 alin. 1 din Legea nr. 70/1991.

Legalitatea constituirii unui partid politic se apreciază în raport de dispozițiile Decretului - Lege nr. 8/1989 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România, care se completează, ca drept comun, cu cele ale Legii nr. 21/1924 pentru persoanele juridice

(Asociațiuni și Fondațiuni) și ale Decretului nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și persoanele juridice.

Astfel, potrivit art. 4 din Decretul - Lege nr. 8/1989, înregistrarea partidelor politice se face la Tribunalul Municipiului București, decizia acestuia putând fi atacată cu o contestație la Curtea Supremă de Justiție, partidul politic dobândind personalitate juridică de la data rămânerii definitive a deciziei de admitere a înregistrării.

Potrivit art. 41 din Decretul nr. 31/1954, comasarea, ca modalitate de încetare a persoanei juridice, îmbracă două forme, și anume absorbtia și fuziunea; în cazul fuziunii, se creează o persoană juridică nouă.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 alin. ultim din Legea nr. 21/1924, modificările statutelor sau actelor constitutive sunt supuse verificării și aprobării puterii judecătorești, în aceleași condiții ca în cazul constituirii.

Din aceste texte de lege rezultă că în cazul fuziunii a două partide politice, cu consecința creării unui nou partid politic, este necesară pronunțarea unei hotărâri judecătorești, prin care să se autorizeze încetarea personalității

juridice a celor două partide care au fuzionat și constituirea noului partid politic. Din momentul în care, potrivit legii și al statutelor proprii, cele două partide au hotărât să fuzioneze, cele două partide au pierdut deplina personalitate juridică, rămânând numai cu o personalitate juridică minoră, și anume aceea care le este necesară pentru a îndeplini actele impuse de încetarea definitivă a personalității juridice. Tot din același moment, se naște personalitatea juridică minoră a noului partid politic, care poate face numai acele acte necesare pentru legala și deplina constituire.

Prin urmare, în perioada de la luarea deciziei de fuzionare de către cele două partide și până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești care autorizează fuzionarea, toate cele trei partide politice (cele două care fuzionează și partidul care rezultă) au o personalitate juridică minoră, care nu le dă dreptul să depună liste de candidaturi și candidaturi.

În speță, se constată că Partidele A și B, care au fuzionat, nu mai îndeplineau, la data depunerii candidaturilor contestate și la data introducerii contestației, calitatea de

partid "legal constituit", întrucât ele hotărâseră deja să fuzioneze, deci pierduseră deplina capacitate juridică, inclusiv electorală. Pentru noul partid însă, rezultat în urma fuzionării, nu există date din care să rezulte dacă hotărârea judecătorească de înregistrare rămăsese sau nu definitivă, deci, dacă era sau nu legal constituit. De asemenea, nu există informații și probe cu privire la data depunerii candidaturilor contestate.

Oricum, motivarea soluției instanței nu este legală, deoarece instanța a ținut cont de data pronunțării hotărârii judecătorești de autorizare a fuziunii, iar nu de data rămânerii ei definitive, așa cum o cere expres art. 4 alin. 4 din Decretul - Lege nr. 8/1989. Nu se poate ști, din considerentele hotărârii, dacă decizia respectivă rămăsese sau nu definitivă.

A se vedea și Comentariul la Dec. nr. 1/1992.

În funcție de situația de fapt care ar fi trebuit pe deplin lămurită, contestația ar fi putut fi respinsă ca introdusă de un subiect fără capacitate procesuală activă, și anume dacă s-ar fi constatat că, la data introducerii contestației, contestatorul nu era un partid politic legal constituit (dacă

decizia de admitere a înregistrării nu rămăsese definitivă).

Indiferent de capacitatea procesuală a contestatorului, pe fond, candidaturile nu sunt legale și ele ar fi trebuit să fie respinse de comisia electorală de circumscripție, întrucât Partidul A, care a propus listele de candidați și candidaturile, nu mai era un partid politic legal constituit, deja pierduse deplina capacitate juridică, deci oricum nu mai avea capacitate electorală (deoarece hotărâse deja fuziunea).

De asemenea, având în vedere concluziile reprezentantului Procuraturii, privind tardivitatea contestației, instanța a omis să se pronunțe asupra acestei chestiuni. Dacă ea era întemeiată, contestația trebuie respinsă ca tardivă, fără a se mai intra în cercetarea fondului. Dacă nu, excepția tardivității trebuia respinsă expres.

Cu privire la introducerea unei contestații împotriva unei liste de candidaturi, iar nu a fiecărei candidaturi în parte, a se vedea comentariul la Dec. nr. 9/1992.

Cu privire la capacitatea procesuală pasivă a unui partid politic în litigiile de contencios electoral local privind candidaturile, a se vedea Comentariul la

◆ *Contestație privind admiterea candidaturilor pentru consilier local. Listă de candidați pentru consiliul local propusă de un partid politic care nu este legal constituit. Admiterea în parte a contestației.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 10 din 22
ianuarie 1992, Dos. nr. 10/1992

Pe rol fiind soluționarea contestației de față, formulate de Partidul A, cu privire la contestarea listelor de candidați propuse pentru alegerile locale de Partidul B.

La apelul nominal făcut în sedință publică nu au răspuns părțile.

Constatând cauza în stare de judecată, Tribunalul acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, a pus concluzii de admitere în parte a contestației, arătând că Frontul C este o formațiune politică legal constituită, situație în care poate participa la alegerile locale, dar numai sub această denumire, iar nu sub denumirea

de Partidul B.

Tribunalul,

Prin contestația formulată la 20 ianuarie 1992 și înregistrată la Tribunalul Municipiului București sub nr. 10/1992, Partidul A a contestat, în condițiile art. 36 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, listele de candidați propuse și depuse la Comisia Electorală din Circumscripția Municipiului București de către Partidul B.

În motivarea contestației a arătat că Partidul B "nu există", deoarece denumirea acestuia, constatată legal prin Decizia civilă nr. 11/1991 a Tribunalului Municipiului București, este Frontul C. Se mai susține în contestație că Partidul B este un partid inexistent.

Cu privire la contestația formulată, Tribunalul reține următoarele: prin Decizia civilă nr. 11/1991 a Tribunalului Municipiului București s-a dispus înregistrarea ca persoană juridică a Frontului C. Astfel fiind, acest partid este legal constituit, el dobândind personalitate juridică din momentul rămânerii definitive a deciziei mai sus amintite. Ulterior, prin Decizia civilă nr. 4/1992, Tribunalul Municipiului București a aprobat modificarea denumirii acestui partid din Frontul C în Partidul

B.

De precizat este faptul că această nouă denumire operează din momentul rămânerii definitive a Deciziei nr. 4/1992, deci nu pentru trecut, ci doar pentru viitor, ceea ce înseamnă că partidul politic Frontul C poate participa la alegerile locale din 9 februarie 1992, fiind un partid legal constituit în sensul dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 70/1991, sub denumirea inițială, iar nu sub denumirea de Partidul B.

De altfel, împotriva Deciziei nr. 4/1992 s-a formulat contestație, dar numai cu privire la denumire, contestație ce este în curs de soluționare la Curtea Supremă de Justiție.

Astfel fiind, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. 2 din Legea nr. 70/1991, contestația urmează a fi admisă numai în parte, în sensul celor mai sus arătate.

Cu alte cuvinte, urmează a se reține că Frontul C, fiind un partid legal constituit, poate participa la alegeri, dar numai sub această denumire.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

În condițiile art. 36 alin. 2 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale din 9 februarie 1992,

Admite în parte contestația formulată

de Partidul A, cu sediul în [...], în sensul că Frontul C, cu sediul în [...], poate participa la alegerile locale din 9 februarie 1992 cu liste de candidați, sub această denumire, și nu sub denumirea de Partidul B.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședința publică de azi, 22 ianuarie 1992.

Comentariu:

Potrivit dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 70/1991, pot depune liste de candidați pentru consiliile locale numai partidele politice care sunt legal constituite.

Legalitatea existenței unui partid politic se apreciază în funcție de dispozițiile Decretului - Lege nr. 8/1989, care se completează, ca drept comun, cu acelea ale Legii nr. 21/1924 și ale decretului nr. 31/1954.

Între altele, un partid politic trebuie să aibă o denumire, care figurează în actele sale constitutive (în acest caz, în statutul partidului), așa cum au fost aprobate de către fondatori și autorizate de instanța judecătorească. Modificarea denumirii partidului se face prin modificarea statutului, decisă de organul

competent al partidului și autorizată de instanța judecătorească.

Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a autorizat modificarea statutului (inclusiv în ceea ce privește denumirea partidului politic), singurul statut legal este cel în forma anterioară, deci și singura denumire legală a partidului este cea anterioară.

În speță, instanța a reținut că, la data depunerii listelor de candidați pentru consiliul local, hotărârea judecătorească prin care s-a autorizat schimbarea denumirii Frontului C în Partidul B nu era definitivă, întrucât ea fusese atacată cu o contestație la Curtea Supremă de Justiție, care este în curs de soluționare chiar la momentul judecării prezentei contestații electorale.

Prin urmare, în mod legal, instanța a reținut că Frontul C este un partid politic legal constituit, care poate deci să depună liste de candidaturi pentru consiliul local, dar numai sub această denumire, iar nu sub denumirea nouă, de Partidul B, pentru care nu a obținut încă autorizarea definitivă a puterii judiciare.

Sub acest aspect, soluția de admitere în parte a contestației, în sensul de a

permite Frontului C să participe la alegerile locale, dar sub această denumire, iar nu sub cea de Partidul B, este legală. Nu ar fi fost legală admiterea contestației așa cum a fost formulată, în sensul respingerii candidaturilor, întrucât Frontul C este un partid politic legal constituit, deci satisface cerințele din art. 6 din Legea nr. 70/1991.

Pentru situația introducerii contestației împotriva unei liste de candidaturi, iar nu a fiecărei candidaturi, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 9/1992.

Pentru problema capacității procesuale pasive a unui partid politic în litigiile de contencios electoral local privind candidaturile, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 9/1992.

Ținând cont de comentariile la care trimitem, contestația trebuia respinsă pe motivul lipsei capacității procesuale pasive în litigiile de contencios electoral privind candidaturile a Frontului C.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru consilier local.*

Candidat independent pe lista de candidați a unui partid politic. Candidat ce nu este membru al unui partid politic pe lista de candidați a respectivului partid. Admiterea contestației și respingerea candidaturii.

T.M.B., Dec. civ. nr. 4 din 20
ianuarie 1992, Dos. nr. 4/1992

Pe rol soluționarea contestației formulate de Partidul A împotriva candidaturilor depuse pentru funcția de consilier al Municipiului București a următoarelor liste: 1. lista Partidului B; 2. lista Partidului C; 3. lista Partidului D; 4. lista Partidului E; 5. lista Uniunii F și 6. lista Partidului G, în baza Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale.

La apelul nominal făcut în ședință au lipsit părțile.

Procedura îndeplinită.

Tribunalul, verificând actele dosarului, consideră cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de admiterea contestației, urmând a se dispune radierea de pe listele electorale a candidaților independenți, întrucât nu îndeplinesc dispozițiile legale.

Tribunalul,

Asupra contestației de față,

În contestația înregistrată la 17 ianuarie 1992, Partidul A, cu sediul în [...], contestă candidaturile pentru funcția de consilier în Consiliul Local al Municipiului București, publicate în Ziarul [...] din [...], respectiv: lista Partidului B, în ce privește pe [2 persoane], candidați independenți; lista Partidului C, în ce privește pe [25 persoane], toți candidați independenți; lista Partidului D, respectiv pe [5 persoane], candidați independenți; lista Partidului E, respectiv pe [8 persoane], fără apartenență politică, și [12 persoane], candidați independenți; lista Uniunii F, respectiv [33 persoane], toți candidați independenți; lista Partidului G, respectiv pe [2 persoane], fără apartenență politică, și pe [14 persoane], candidați independenți.

În motivarea contestației, Partidul A precizează că au fost încălcate dispozițiile Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, care, prin art. 31, stabilește obligativitatea, pentru candidații independenți, de a prezenta liste întocmite pe baza susținătorilor acestora.

Din cuprinsul legii, rezultă

deosebirea între cele două categorii de liste, cuprinzând candidaturile formulate de cei ce întocmesc liste pentru partide sau formațiuni politice pentru membrii lor, de cele ce se întocmesc în cazul candidaților independenți.

Prin reglementarea expresă, legiuitorul a înțeles să pună în fața electoratului candidaturile în raport cu apartenența sau independența politică a celor ce urmează a fi votați în alegerile de la 9 februarie 1992.

De altfel, art. 35 din aceeași lege face trimitere expresă la listele de candidaturi și candidați întocmite de partide și formațiuni politice și calitatea de independent.

În sensul celor de mai sus, se explică noțiunea "candidați independenți", publicată în ziare la încheierea listelor candidaturilor pentru consilieri în Consiliul Municipiului București.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, Tribunalul constată că această contestație, depusă de Partidul A, este întemeiată, ea urmând a fi admisă, pentru următoarele motive:

Potrivit art. 6 din Legea nr. 70/1991, candidaturile pentru consiliile locale și județene, cât și cele pentru primari, se depun de către partidele și

formațiunile politice legal constituite. Se pot depune și candidaturi independente, în condițiile prezentei legi.

În art. 31 din aceeași lege se prevede în mod expres că propunerile de candidați se fac în scris, în trei exemplare, de către partidele sau formațiunile politice care participă la alegeri, sub semnătura conducerii locale a acestora, iar în cazul candidaților independenți, pe baza listei susținătorilor acestora. Candidatul independent este obligat să depună declarație autenticată la notariatul de stat, care să ateste veridicitatea semnăturilor susținătorilor, precum și declarație de acceptare a candidaturii.

Rezultă, din economia legii, că acești candidați independenți trebuie să se conformeze dispozițiilor legale, respectiv să depună lista susținătorilor acestora.

În cauză, partidele menționate au depus candidați independenți, fără respectarea dispozițiilor legale, sau persoane care nu fac parte din partidul respectiv.

Față de cele menționate mai sus, urmează a se admite contestația și a se dispune radierea de pe listele electorale a persoanelor menționate în cuprinsul

contestației.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite contestația formulată de Partidul A, cu sediul în [...], și, în consecință:

Dispune respingerea de pe listele electorale a candidaților independenți, respectiv fără apartenență politică:

Lista Partidului B: [2 persoane], candidați independenți;

Lista Partidului C a numiților: [25 persoane], toți independenți;

Lista Partidului D a numiților: [5 persoane], toți candidați independenți;

Lista Partidului E, respectiv a numiților: [8 persoane], fără apartenență politică, și [12 persoane], toți independenți;

Lista Uniunii F a numiților: [33 persoane], toți candidați independenți;

Lista Partidului G a numiților: [2 persoane], fără apartenență politică, și [14 persoane], toți independenți, întrucât nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege.

Definitivă.

Pronunțată azi, 20 ianuarie 1992.

Comentariu:

.Din interpretarea dispozițiilor art.

6, art. 31, art. 33, art. 34, art. 39 și art. 69 din Legea nr. 70/1991, rezultă că, pentru consiliile locale, se pot depune liste de candidaturi, de către partide politice sau coaliții de partide, liste de candidați independenți și candidaturi independente.

Listele de candidați din partea partidelor sau a coalițiilor de partide politice se depun sub semnătura conducerii locale, respectiv a conducerilor locale ale partidelor politice. Ele trebuie însoțite de declarații ale candidaților de acceptare a candidaturilor.

Candidaturile independente se depun pe baza listei susținătorilor, însoțită de o declarație autenticată la notariatul de stat care să ateste veridicitatea semnăturilor susținătorilor, precum și de declarația de acceptare a candidaturii.

Prin urmare, orice candidatură are nevoie de un sprijin politic. În cazul candidaturilor pe liste ale partidelor sau coalițiilor de partide, sprijinul politic este acordat de către acestea. În cazul candidaturilor independente (inclusiv în cadrul unei liste de candidați independenți), sprijinul politic este acordat de un număr minim de alegători din circumscripția electorală respectivă.

Așa fiind, rezultă că diferența între

cele două tipuri de candidaturi constă în sprijinul politic, iar nu în apartenența sau absența apartenenței la un partid politic.

De aceea, este nelegală atât o candidatură independentă pe lista unui partid sau a unei coaliții de partide politice, cât și o candidatură ca independent a unui candidat sprijinit de un partid sau de o coaliție.

Rezultă că, sub aspectul contestării candidaților independenți de pe listele partidelor, contestația este, pe fond, întemeiată.

În același timp însă, legea nu precizează nimic cu privire la apartenența politică a candidaților, nici a celor pe listele partidelor sau coalițiilor de partide, nici a celor independenți. Dimpotrivă, art. 37 alin. 2 din Legea nr. 70/1991 obligă comisiile electorale de circumscripție să facă publice candidaturile (fără a face vreo distincție), indicând, între altele, și apartenența politică a fiecărui candidat (evident că prin apartenență politică se înțelege și absența acesteia).

De aici concluzia că legea permite o candidatură pe listele unui partid politic sau ale unei coaliții de partide a unei persoane ce nu face parte din acel partid

ori din vreun partid al coaliției, precum și candidatura independentă a unei persoane ce face parte dintr-un partid politic, indiferent dacă respectivul partid a depus sau nu, în acea circumscripție electorală, o listă de candidaturi.

Nimic nu împiedică un partid politic să acorde sprijinul său politic, pentru a fi ales pe listele sale, unui candidat ce nu este membru al acelui partid, dar care se angajează din punct de vedere politic, prin acceptarea acestei candidaturi, să pună în aplicare, dacă va fi ales, programul politic al partidului pe listele căruia a candidat. Simetric, un candidat independent, chiar dacă este membru al unui partid politic, nu are nici o obligație politică, odată ales, să acționeze pe baza programului politic al respectivului partid, ci el va fi ținut, din punct de vedere politic, de programul propriu cu care s-a prezentat în fața susținătorilor și a alegătorilor.

Evident, un partid politic poate aplica sancțiuni politice, mergând până la excluderea din partid, membrilor săi care candidează ca independenți și care se îndepărtează de la statutul și programul politic ale partidului din care fac parte, dar aceasta este o problemă care ține

exclusiv de raporturile dintre partid și membrii săi, fără a constitui o cauză de ineligibilitate.

Pentru aceste motive, apreciem ca nelegală soluția instanței, care, confundând candidaturile independente cu candidaturile pe listele unui partid ale unor persoane ce nu fac parte din acel partid, a respins candidaturile ultimei categorii.

A se vedea și Comentariul la Dec. nr. 9/1992.

Pentru cazul candidaturii unei persoane ce este membru al unui partid politic pe lista de candidați a altui partid politic, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 5/1992.

Deși în hotărâre se arată că această contestație a fost introdusă împotriva listelor de candidați, în realitate ea a fost introdusă, în mod corect, împotriva unor candidaturi de pe respectivele liste. Cu privire la această problemă, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 9/1992.

În același timp, apreciem ca nelegală introducerea unei singure contestații împotriva mai multor candidați (chiar dacă unii figurează pe aceeași listă, iar motivele contestației sunt aceleași). Sub aspect procesual pasiv, ținând cont de individualitatea fiecărei contestații,

poate exista, într-o cauză, un singur intimat, iar nu mai mulți. Deci, trebuie introduse atâtea contestații diferite câte candidaturi se contestă. Totodată, în fiecare caz, trebuie citat candidatul a cărui contestatură este contestată. A se vedea, pentru această problemă, și Comentariul la Dec. nr. 9/1992.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de consilier local. Candidat care face parte din două partide politice. Candidatură pe listele de candidați ale unuia din cele două partide. Admiterea contestației și respingerea candidaturii.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 5 din 20
ianuarie 1992, Dos. nr. 5/1992

Pe rol soluționarea prezentei contestații la admiterea candidaturii domnului A, formulată de Partidul B.

La apelul nominal făcut în ședință nu au răspuns părțile.

Procedura completă.

Tribunalul, constatând cauza în stare de judecată, a acordat cuvântul în fond.

Reprezentantul Procuraturii, având

cuvântul, pune concluzii de admitere a contestației, în sensul respingerii candidaturii la funcția de consilier municipal a domnului A, deoarece acesta face parte în același timp din două partide politice, Partidul B și, respectiv, Partidul C.

Tribunalul,

Prin contestația formulată la 17 ianuarie 1992 și înregistrată la Tribunalul Municipiului București cu nr. 5/1992, Partidul B a solicitat respingerea candidaturii domnului A la funcția de consilier municipal.

În motivarea contestației, întemeiate pe dispozițiile art. 36 alin. 2 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, Partidul B a arătat că intimatul face parte din acest partid încă din anul 1990 și că, nefiind exclus din rândul membrilor partidului, el nu putea să fie propus pentru funcția de consilier municipal pe lista Partidului C.

Cu privire la contestația formulată, Tribunalul constată următoarele:

Așa cum rezultă din lista de candidați pentru funcția de consilieri municipali, listă propusă de Partidul C și depusă la Comisia Electorală de Circumscripție a Municipiului București, domnul A figurează ca fiind membru al

Partidului C și propus candidat pentru această funcție.

În raport de susținerea făcută de Partidul B, în calitate de contestator, Tribunalul a procedat la verificarea tabelului ce cuprinde membrii acestui partid, tabel aflat în Dosarul nr. 19/1990 PJ, constatând că, într-adevăr, intimatul este înscris ca membru al Partidului B, la poziția [...].

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Decretul-Lege nr. 8/1989 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România, o persoană nu poate face parte, în același timp, din două sau mai multe partide politice, această dispoziție având caracter imperativ.

De precizat este faptul că, deși legal citat, intimatul nu s-a prezentat la termenul fixat, pentru a face dovada contrară celor susținute prin contestație.

Astfel fiind, față de cele mai sus reținute, contestația va fi admisă și, în consecință, se va respinge candidatura intimatului la funcția de consilier municipal, candidatură propusă pe listele Partidului C.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

În condițiile art. 36 alin. 2 din

Legea nr. 70/1991,

Admite contestația formulată de Partidul B, cu sediul în [...].

Respinge candidatura domnului A, domiciliat în [...], pentru funcția de consilier municipal, candidatură propusă de Partidul C.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședință publică, azi, 20 ianuarie 1992.

Comentariu:

În conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. 2 din Decretul - Lege nr. 8/1989 privind înregistrarea și funcționarea partidelor politice și a organizațiilor obștești în România, "O persoană nu poate face parte în același timp din două sau mai multe partide politice".

Este o dispoziție cu caracter imperativ prohibitiv, pentru care însă legea nu stabilește expres sancțiunea nerespectării ei. În absența unor alte texte, cu caracter special, rezultă că singura sancțiune aplicabilă pentru încălcarea acestei norme este nulitatea absolută a actului de adeziune la cel de-al doilea partid.

Nicăieri, în Decretul - Lege nr. 8/1989 sau în Legea nr. 70/1991 privind

alegerile locale, nu se specifică drept sancțiune pentru încălcarea acestei interdicții pierderea dreptului de a fi ales. De altfel, aceasta cauză nu se regăsește între cauzele de ineligibilitate enumerate expres și limitativ în art. 35 din Constituția României.

În speță, din probele administrate în cauză, rezultă că intimatul este membru al Partidului B, care are calitatea de contestator, iar nu a Partidului C, pe listele căruia candidează. Aceasta deoarece Partidul B a făcut dovada că intimatul este înscris în acest partid, iar intimatul nu a făcut dovada contrară, că nu mai este membru al acestuia (prin demisie sau excludere).

Se pune astfel problema dacă o persoană, care este membru al unui partid, poate candida pe lista unui alt partid.

Cu privire la posibilitatea unei persoane, care nu este membru al nici unui partid, de a candida pe lista unui partid, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 4/1992.

Strict în conformitate cu litera legii, care nu face nici un fel de distincții, nu este interzisă candidatura unei persoane ce face parte dintr-un partid pe lista de candidați a unui alt partid politic. Acest candidat are obligația politică de a acționa, dacă va

fi ales, conform liniei politice a partidului pe listele căruia a candidat, iar nu potrivit programului politic al partidului din care face parte.

Rămâne, în această situație, ca, pe de o parte, partidul din care respectivul candidat face parte să aprecieze dacă este cazul să îi aplice vreo sancțiune politică prevăzută în statut (mergând până la excludere), iar, pe de altă parte, ca alegătorii să aprecieze dacă nu este cazul să sancționeze politic pe acel candidat și partidul pe listele căruia candidează, pentru duplicitate politică, prin refuzul de a vota respectiva listă de candidați.

În același timp însă, art. 37 alin. 2 din Legea nr. 70/1991 obligă comisiile electorale de circumscripție să aducă la cunoștință publică, prin presă și prin afișare la secțiile de votare, candidaturile, cu indicarea numelui și prenumelui, domiciliului, apartenenței politice, profesiei și ocupației candidatului. Evident că, pentru a putea fi aplicat acest text, candidații trebuie să precizeze aceste date în declarația de acceptare a candidaturii.

Indicarea corectă a numelui și prenumelui este necesară pentru stabilirea identității candidatului, iar cea a domiciliului și pentru verificarea

dreptului de a fi ales în respectiva circumscripție electorală. Celelalte informații nu sunt necesare pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de eligibilitate, ci sunt considerate de către legiuitor informații minime ce trebuie cunoscute de către alegători, înainte ca aceștia să voteze. Altfel spus, nu contează care sunt apartenența politică, profesia și ocupația candidatului, dar ele trebuie aduse la cunoștința alegătorilor.

În măsura în care aceste date sunt prezentate real, comisia electorală de circumscripție nu are dreptul să refuze înregistrarea candidaturii, oricare ar fi apartenența politică, profesia sau ocupația candidatului. Alta este însă situația când un candidat face o declarație falsă, deci care cuprinde informații nereale. Candidatura sa trebuie respinsă, dar nu datorită conținutului datelor prezentate, ci întrucât acesta a făcut o declarație falsă. A decide altfel înseamnă a lipsi de orice semnificație juridică necesitatea informării alegătorilor cu privire la aceste date.

Prin urmare, atunci când se pronunță asupra legalității candidaturilor, comisia electorală de circumscripție, respectiv instanța judecătorească soluționând o

contestație electorală, verifică atât îndeplinirea condițiilor de eligibilitate, cât și a formelor cerute de legea electorală, între care și indicarea reală a apartenenței politice a candidatului. Nu contează însă care este, în concret, această apartenență politică, dacă ea a fost indicată în mod real.

Distinct de refuzul înregistrării candidaturii, se pune și problema sancțiunilor penale, după caz, pentru fals intelectual, fals în declarații, uz de fals.

Or, din probele administrate în cauză, rezultă că intimatul este membru al Partidului B, dar, din actele prezentate la depunerea candidaturilor la comisia electorală de circumscripție, reiese că el este membru al Partidului C, pe listele căruia candidează, fapt nereal.

În concluzie, apreciem că soluția admiterii contestației și a respingerii candidaturii este legală, cu rezerve față de motivarea acesteia.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de consilier local. Persoană care candidează și pentru funcția de consilier local, și pentru*

*funcția de primar. Respingerea
contestației ca tardivă.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 14 din 6
februarie 1992, Dos. nr. 14/1992

Pe rol soluționarea contestației la
admiterea candidaturii pentru funcția de
consilier al Municipiului București a
domnului A, formulată de contestatorul B.

La apelul nominal făcut în ședință
publică au lipsit părțile.

Procedura completă.

Tribunalul constată cauza în stare de
judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul Procuraturii, având
cuvântul, ridică excepția tardivității,
termenul de contestare este de 10 zile de
la expirarea termenului de depunere a
candidaturilor (termenul limită fiind 20
ianuarie 1992), solicită respingerea
contestației ca tardiv formulată, potrivit
art. 30 din Legea nr. 70/1991.

Tribunalul,

Asupra contestației de față,

Prin contestația înregistrată la 6
februarie 1992, B solicită neinclusiunea în
listele electorale pentru funcția de
consilier a domnului A, întrucât acesta
candidează și pentru funcția de Primar
General al Municipiului București, fapt

interzis de lege.

Contestația urmează a fi respinsă pentru următoarele motive:

Potrivit art. 30 din Legea nr. 70/1991, propunerile de candidați pentru consilieri locali și pentru primari se fac pe circumscripții electorale și se depun la comisiile electorale de circumscripție cel mai târziu cu 30 zile înainte de data alegerilor.

Candidaturile - se menționează în art. 36 din aceeași lege - pot fi contestate de către alegători, partide sau formațiuni politice, în termen de 10 zile de la expirarea termenului de depunere a acestora.

Cum petiționarul a formulat și expediat contestația la 4 februarie 1992 și înregistrată la Tribunalul Municipiului București în ziua de 6 februarie 1992, urmează a fi respinsă.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de B, domiciliat în București, [...], ca tardiv formulată.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 6 februarie 1992.

Comentariu:

Soluția instanței, de respingere a contestației ca tardivă, este corectă, față de data alegerilor locale, 9 februarie 1992.

Deoarece Legea nr. 70/1991 nu conține dispoziții exprese privind depunerea contestației, urmează a se aplica dreptul comun în materie, adică prevederile Codului de procedură civilă. Prin urmare, contestația se depune la instanța competentă, iar, potrivit art. 104, dacă aceasta a fost trimisă prin poștă, se ține cont de data depunerii la poștă, iar nu de data ajungerii contestației la instanță.

Oricum, în speță, contestația este tardivă, în raport de data expedierii ei prin poștă, chiar dacă instanța nu a specificat expres că s-a raportat la acest moment.

Pe fond, se pune problema dacă o persoană are dreptul să candideze, în cadrul aceluiași alegeri locale, și pentru un mandat de consilier local, și pentru un mandat de primar. Evident, problema se pune în cadrul aceleiași localități, deoarece sunt eligibili numai cetățenii domiciliind în respectiva circumscripție electorală (art. 4 alin. 2 din Legea nr. 70/1991).

Potrivit art. 6 alin. 2 din Legea nr. 70/1991, "O persoană poate candida pentru un singur consiliu local și pentru o singură funcție de primar". Se observă folosirea conjuncției copulative "și", iar nu a conjuncției disjunctive "sau", ceea ce duce la concluzia existenței dreptului de a candida, în același timp, și pentru funcția de consilier local, și pentru cea de primar.

Art. 89 lit e) din lege interzice unei persoane să candideze, în același timp, pe două sau mai multe liste de candidați. Pentru identitate de rațiune, nu este permisă nici o candidatură pe o listă și o candidatură independentă, pentru un mandat de consilier local, ori o candidatură din partea unui partid și o candidatură independentă, pentru funcția de primar.

Art. 32 interzice unei persoane să accepte candidatura în mai mult de o circumscripție electorală.

Din toate aceste texte, rezultă că o persoană:

- nu poate candida decât într-o singură circumscripție electorală, și anume în localitatea de domiciliu, indiferent dacă ea candidează pentru mandatul de consilier local sau pentru cel de primar;

- nu își poate depune decât o singură candidatură pentru mandatul de consilier local, respectiv pentru cel de primar;

- nu există nici o interdicție de a candida, în aceleași alegeri locale și în aceeași circumscripție electorală, atât pentru consiliul local, cât și pentru primar.

Din dispozițiile art. 15 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 69/1991 a administrației publice locale, rezultă că funcția de consilier local este incompatibilă cu aceea de primar. Este deci vorba de o cauză de incompatibilitate, iar nu de una de ineligibilitate. Prin urmare, o persoană poate candida pentru ambele funcții, urmând ca, dacă va fi aleasă în amândouă, să opteze pentru una din ele. De asemenea, o persoană care este consilier local poate candida la noile alegeri locale pentru funcția de primar (și, eventual, și pentru cea de consilier local). Simetric, o persoană care exercită funcția de primar își poate depune candidatura pentru un loc în consiliul local (și, dacă dorește, și pentru un nou mandat de primar).

Dacă o persoană candidează atât pentru consiliul local, cât și pentru primar, ea are dreptul: să candideze pentru ambele funcții din partea aceluiași

partid politic (ori coaliție de partide); să candideze pentru ambele funcții ca independent; să candideze pentru o funcție din partea unui partid, iar pentru cealaltă din partea altui partid; să candideze pentru o funcție din partea unui partid, iar pentru cealaltă ca independent.

Prin urmare, pe fond, contestația este neîntemeiată, astfel încât, dacă nu ar fi fost tardivă, ar fi urmat să fie respinsă cu această motivare.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de consilier local. Candidat lipsit de drepturile electorale pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească. Candidat condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, care nu a fost reabilitat. Caracter nefondat. Tardivitate. Respingerea contestației.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 11 din 23
ianuarie 1992, Dos. nr. 11/1992

Pe rol soluționarea contestației la admiterea candidaturii pentru funcția de consilier al Municipiului București a domnului A, formulată de contestatorul B.

La apelul nominal făcut în ședință au lipsit părțile.

Procedura completă.

Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de respingerea contestației, pentru lipsa unor dovezi care să ducă la concluzia aplicabilității art. 5 din Legea nr. 70/1991 și pentru tardivitatea contestației.

Tribunalul,

Asupra contestației de față,

Prin cererea înregistrată la 21 ianuarie 1992, B, domiciliat în București, [...], contestă înscrierea în listele electorale pentru alegerile locale a numitului A, domiciliat în [...], propus de Partidul C.

În motivarea contestației, petiționarul arată că A, în calitate de salariat la [...], a comis în timpul regimului dictatorial și în prezent anumite ilegalități, prin aceea că în mod abuziv i-a demolat o bibliotecă în care se aflau cărți de mare valoare și că are o comportare abuzivă.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului, Tribunalul constată că această cerere formulată de B nu se încadrează în dispozițiile legii, întrucât, potrivit art. 5 din Legea nr. 70/1991, nu pot fi aleși militarii activi, judecătorii sau procurorii, cei care fac parte din categoriile prevăzute la literele a) și b) ale alineatului precedent, cei condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, dacă nu au fost reabilitați, și cei care au contracte încheiate pentru executare de lucrări, prestări de servicii ori de furnizare cu administrația respectivă, fie direct, fie prin intermediari.

De altfel, în raport de data introducerii, contestația este și tardivă.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de B, domiciliat în București, [...].

Definitivă.

Pronunțată în ședință, azi, 23 ianuarie 1992.

Comentariu:

Deși din cuprinsul hotărârii judecătorești nu rezultă pe ce text de lege s-a întemeiat contestatorul, din analiza situației de fapt invocate de acesta se poate ajunge la concluzia că motivul de ineligibilitate avut în vedere este fie cel înscris în art. 5 alin. 2 lit. b, cu referire la art. 5 alin. 1 lit. b ("persoanele lipsite de drepturile electorale pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească"), fie cel prevăzut în art. 5 alin. 2 lit. c ("cei condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, dacă nu au fost reabilitați").

Din interpretarea acestor texte de lege, rezultă că nu au dreptul de a fi alese:

- persoanele cărora li s-a interzis dreptul de a fi alese, ca pedeapsă complementară, pe o durată de la 1 la 10 ani, care se execută după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori după prescripția executării pedepsei (art. 53

pct. 2 lit. a, art. 64 alin. 1 lit. a și b și alin. 2, art. 65 și art. 66 din Codul penal) și persoanele cărora le este interzis dreptul de a fi alese, ca pedeapsă accesorie, deoarece au fost condamnate la pedeapsa închisorii (inclusiv când s-a dispus executarea pedepsei la locul de muncă), de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei (art. 51 pct. 3 și art. 71, raportat la art. 64 alin. 1 lit. a și b din Codul penal);

- persoanele condamnate prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, dacă nu au fost reabilitate.

Prin urmare, nu au dreptul electoral de a fi alese persoanele care execută pedeapsa complementară ori pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor electorale și persoanele condamnate definitiv pentru săvârșirea de infracțiuni intenționate, din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare până

în momentul reabilitării.

Dacă în cazul primei categorii, Legea nr. 70/1991 nu face altceva decât să reia cazul de ineligibilitate care figurează și în Codul penal, în cel de-al doilea caz este vorba de o situație de ineligibilitate mult mai largă (este vorba de orice condamnare penală, fie și cu amendă, dar numai pentru o infracțiune intenționată) și care durează până la reabilitare. În caz de concurs între cele două situații de ineligibilitate, aceasta persistă până la încetarea ultimului motiv.

Ținând cont de principiul neretroactivității, este evident că sancțiunea ineligibilității, în cel de-al doilea caz (și anume, cel adăugat de Legea nr. 70/1991), intervine numai dacă infracțiunea intenționată a fost săvârșită după intrarea în vigoare a acestui act normativ.

De asemenea, apreciem că acest al doilea caz de ineligibilitate, introdus de Legea nr. 70/1991, este contrar dispozițiilor art. 34 și art. 35 din Constituția României. Dispozițiile constituționale prevăd că o persoană este lipsită de dreptul de vot și de dreptul de a fi aleasă, dacă a fost condamnată, prin hotărâre judecătorească definitivă, la

pierderea drepturilor electorale. Prin urmare, este vorba de o sancțiune care trebuie aplicată de instanța judecătorească, prin hotărâre judecătorească, în condițiile legii (adică exact cazul pedepsei complementare și al pedepsei accesorii a interzicerii drepturilor electorale), iar nu de consecința ineligibilității, stabilită de legea electorală, ca urmare a unei condamnări penale.

În concluzie, art. 5 alin. 2 lit. c din Legea nr. 70/1991 contravine art. 34 și art. 35 din Constituția României.

Dacă s-ar fi invocat, de către contestator, încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. 2 lit. b, raportat la art. 5 alin. 1 lit. b din Legea nr. 70/1991, acesta trebuia să facă dovada, cu o hotărâre judecătorească penală definitivă de condamnare, că intimatul se află în situația de a executa pedeapsa complementară sau accesorie a interzicerii drepturilor electorale.

Dacă însă contestatorul ar fi invocat faptul că intimatul a fost condamnat penal în mod definitiv pentru o infracțiune intenționată și nu a intervenit reabilitarea, instanța trebuia să constate contrarietatea dintre art. 5 alin. 2 lit. c din Legea nr. 70/1991 și art. 34 și art.

35 din Constituția României și să aplice dispozițiile art. 150 alin. (1) din Constituție, constatând abrogarea expresă indirectă a acestui text din legea electorală, ca lege anterioară Constituției și contrară acesteia.

Cu privire la soluția dată de instanța judecătorească, aceasta este greșită, deoarece instanța, constatând că respectiva contestație este tardivă, trebuia să admită excepția de tardivitate ridicată de procuror și să respingă contestația ca atare, iar nu să mai intre în cercetarea fondului.

Capitolul II

CONTENCIOSUL ELECTORAL PRIVIND CANDIDATURILE PENTRU FUNCȚIA DE PRIMAR

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de primar. Candidat care nu a fost propus de partidul politic invocat de către acesta. Admiterea contestației și respingerea candidaturii.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 2 din 10
ianuarie 1992, Dos. nr. 2/1992

Pe rol, în camera de consiliu, soluționarea contestației, introduse în temeiul art. 36 din Legea nr. 70/1991, de Partidul A, împotriva candidaturii la funcția de Primar General al Capitalei a numitului B.

La apelul nominal făcut în camera de consiliu au lipsit părțile.

Tribunalul, verificând actele dosarului, consideră cauza în stare de

judecată și acordă cuvântul reprezentantului Procuraturii.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de admiterea contestației, față de actele depuse la dosar.

Tribunalul,

Asupra contestației da față,

Prin contestația introdusă la data de 9 ianuarie 1992, Partidul A solicită respingerea candidaturii pentru funcția de Primar General al Capitalei a numitului B.

Se motivează în contestație că B, la data de 12 iulie 1990, a fost destituit de către Congresul extraordinar al partidului din funcția de președinte, pentru săvârșirea unor abateri grave de la statutul partidului.

Drept consecință, se susține în contestație, Partidul A nu a propus, prin Adresa nr. 524 din 30 decembrie 1991, candidatura pentru funcția de Primar General al Municipiului pe B, adresa fiind întocmită de către acesta.

În susținerea contestației, s-au depus la dosar: copia Procesului - verbal din 12 iulie 1990 al Congresului extraordinar al Partidului A; copii după Adresele nr. 27362 din 22 noiembrie 1990 a Ministerului de Interne, Departamentul Poliției, Direcția de Cercetări Penale și

nr. 102/P/1991 a Procuraturii Generale; Raportul de expertiză contabilă dispusă de organele de cercetare penală și Nota din 15 august 1990, întocmită de Corpul de control financiar al Primului - Ministru, privind verificarea unor operațiuni de plăți efectuate de Partidul A.

Din verificarea actelor anexate la contestație, rezultă că, la data de 12 iulie 1990, B a fost destituit din funcția de președinte de către Congresul extraordinar al Partidului A.

În atare situație, B nu se putea prevala de dispozițiile art. 31 din Legea nr. 70/1991, ca fiind propus de către Partidul A, în calitate de președinte al acestuia, pentru funcția de Primar General al Capitalei (Adresa nr. 524 din 30 decembrie 1991), întrucât partidul nu a formulat o asemenea propunere.

Nefăcându-se o propunere a candidaturii acestuia de către partid, B putea eventual candida ca independent, cu respectarea dispozițiilor legale.

În temeiul art. 36 din Legea nr. 70/1991, urmează a se admite contestația introdusă de Partidul A, respingându-se candidatura numitului B la funcția de Primar General al Capitalei.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite contestația formulată de Partidul A și respinge candidatura numitului B pentru funcția de Primar General al Capitalei.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în camera de consiliu, azi, 10 ianuarie 1992.

Comentariu:

Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. 1, art. 31 și următoarelor din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, candidaturile pentru funcția de primar pot fi depuse fie de către partidele politice sau coalițiile de partide, fie se pot prezenta în alegeri candidați independenți.

Candidatura pentru funcția de primar, propusă de un partid politic, va fi semnată de conducerea locală a acestuia.

În speță, contestatorul, adică Partidul A, susține că intimatul B nu a fost propus candidat pentru funcția de primar de către acest partid, ci că intimatul, profitând de faptul că a fost, într-o perioadă anterioară alegerilor, președinte al partidului, și-a întocmit singur actul de susținere din partea Partidului A.

Această situație de fapt, invocată de

către contestator, ar fi trebuit însă să fie dovedită de către acesta, iar nu doar invocată, așa cum reiese din conținutul hotărârii judecătorești. De asemenea, instanța judecătorească ar fi trebuit să dea dovadă de rol activ pentru lămurirea deplină și completă a acestor împrejurări.

În cazul în care propunerea de candidatură este falsă, fiind întocmită chiar de către candidat, fapta sa reprezintă infracțiunile de fals material în înscrisuri oficiale și uz de fals, trebuind sesizate organele de urmărire penală.

În cauză însă nu s-a dovedit prin nimic faptul că propunerea candidaturii intimatului B pentru funcția de primar nu provine de la conducerea organizației locale a Partidului A, fiind vorba de o simplă afirmație a contestatorului.

Faptul că intimatul nu mai avea, la data depunerii candidaturii, calitatea de președinte la Partidului A, este lipsit de orice relevanță în cauză. Legea nr. 70/1991 nu cere candidatului din partea unui partid politic pentru funcția de primar calitatea de membru al respectivului partid și, cu atât mai puțin, pe aceea de președinte al acestuia.

În acest sens, trimitem la Comentariile la Dec. nr. 4/1992, Dec. nr.

5/1992 și Dec. nr. 9/1992.

Prin urmare, faptul reținut de instanță, și dovedit cu actele din dosar, că intimatul B nu mai avea, la data depunerii candidaturii, calitatea de președinte al Partidului B, nu are legătură cu contestația.

Instanța, în temeiul rolului său activ, trebuia să încerce să stabilească dacă propunerea de candidatură provine sau nu din partea conducerii organizației locale a Partidului A. Dacă nu se putea dovedi (ținând cont și de termenul extrem de scurt în care trebuie soluționate contestațiile electorale privind candidaturile) că respectiva propunere este falsă, potrivit regulii în sensul că sarcina probei revine contestatorului (care nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate a candidaturii, prezumție care joacă din momentul înregistrării candidaturii de către comisia electorală de circumscripție), contestația trebuia respinsă ca nefondată.

Cât privește judecarea contestației și pronunțarea hotărârii în camera de consiliu, iar nu în ședință publică, s-au încălcat grav regulile imperative ale legii privind publicitatea ședințelor de judecată. Legea nr. 70/1991 nu prevede, în cazul soluționării contestațiilor

electorale privind candidaturile, că aceasta se face în camera de consiliu. Prin urmare, se aplică regulile generale de procedură civilă, privind publicitatea ședințelor de judecată și a pronunțării hotărârilor.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de primar. Candidat care nu este membru în nici unul din partidele politice care compun coaliția de partide care l-a propus, ci este membru în alt partid politic, care a propus alt candidat pentru funcția de primar, în cadrul unei alte coaliții de partide. Respingerea contestației ca neîntemeiată.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 8 din 22
ianuarie 1992, Dos. nr. 8/1992

Pe rol soluționarea contestației la admiterea candidaturii pentru funcția de Primar General al Capitalei, din partea Coaliției Electorale A, a domnului B, formulată de Partidul C.

La apelul nominal făcut în ședință au lipsit părțile.

Procedura completă.

Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de respingerea contestației ca nefondată, nefiind dovedită conform dispozițiilor Legii nr. 70/1991.

Tribunalul,

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la 20 ianuarie 1992, Partidul C a formulat prezenta contestație asupra candidaturii lui B la funcția de Primar General al Capitalei, din partea Coaliției Electorale A, invocând faptul că acesta nu este membru în partidele menționate în lista electorală a partidelor ce fac parte din Coaliția Electorală A, ci că este secretar la Partidul D și membru al acestei formațiuni, ce participă la alegerile locale în cadrul unei alte coaliții electorale.

La termenul din 21 ianuarie 1992, prezentându-se contestatorul prin reprezentant, s-a pus în vedere acestuia să se depună acte pentru dovedirea contestației și, în acest scop, s-a acordat termen pentru azi, 22 ianuarie 1992, când contestatorul nu s-a mai prezentat.

Având în vedere că este de principiu,

conform art. 1169 din Codul civil, că sarcina probei revine celui care face o susținere în fața instanței, îi revenea contestatorului obligația să dovedească cele susținute prin contestație și că, prin urmare, s-ar fi încălcat prevederile art. 6 din Legea nr. 70/1991.

Cum contestatorul nu a făcut nici un fel de probă, urmează a se respinge contestația ca nefondată.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge ca nefondată contestația Partidului C asupra candidaturii lui B la funcția de Primar General al Capitalei.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică de la 22 ianuarie 1992.

Comentariu:

Din interpretarea dispozițiilor Legii nr. 70/1991 privind alegerile locale, nu rezultă faptul că un candidat pentru funcția de primar, propus de către un partid politic (sau de către o coaliție de partide), trebuie să fie membru al acelui partid politic (respectiv al unuia din partidele ce compun respectiva coaliție). Legea permite deci o candidatură susținută de un partid politic (sau de o coaliție) a

unei persoane care nu este membru al nici unui partid sau care este membru al unui alt partid politic (indiferent dacă acesta din urmă a propus, la rândul său, singur sau în coaliție cu alt partid ori cu alte partide, un candidat propriu).

A se vedea și Comentariile la Dec. nr. 2/1992, Dec. nr. 4/1992, Dec. nr. 5/1992 și Dec. nr. 9/1992.

Respingerea contestației ca nefondată este corectă, cu mențiunea că în considerentele hotărârii trebuia să se regăsească și această argumentare.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de primar. Candidat care nu face parte din nici unul din partidele politice care compun coaliția de partide care l-a propus. Tardivitate. Autoritate de lucru judecat. Respingerea contestației.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 12 din 23 ianuarie 1992, Dos. nr. 12/1992

Pe rol soluționarea contestației la admiterea candidaturii pentru funcția de Primar General al Capitalei din partea Coaliției Electorale A a domnului B,

formulată de Partidul C.

La apelul nominal făcut în ședință au lipsit părțile.

Procedura completă.

Tribunalul dispune atașarea la cauza de față a Dosarului nr. 8/1992, soluționat la data de 22 ianuarie 1992 prin Decizia civilă nr. 8 din 22 ianuarie 1992, având același obiect, consideră cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de respingerea contestației, nefiind dovedită conform dispozițiilor Legii nr. 70/1991, și ca fiind tardivă.

Tribunalul,

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la 23 ianuarie 1992, Partidul C a formulat prezenta contestație la candidatura pentru funcția de Primar General al Capitalei a lui B, arătând că acesta nu este membru în nici unul din partidele care formează Coaliția Electorală A, el fiind membru al Partidului D.

Având în vedere că, potrivit art. 36 din Legea nr. 70/1991, contestațiile împotriva candidaturilor se pot formula în termen de 10 zile de la expirarea termenului de depunere a acestora, termen care a expirat la 10 ianuarie 1992,

rezultă că prezenta contestație a fost introdusă cu depășirea termenului menționat și, deci, este tardivă.

Pe de altă parte, prin Decizia civilă nr. 8 din 22 ianuarie 1992, Tribunalul Municipiului București a soluționat, prin respingere ca nefondată, o cerere identică cu prezenta contestație, formulată de Partidul C împotriva aceluiași B, invocându-se aceleași motive pentru care se impune scoaterea acestuia din lista electorală.

Rezultă, prin urmare, că, în prezenta cauză, operează și autoritatea de lucru judecat, față de decizia mai sus menționată.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de Partidul C împotriva candidaturii la funcția de Primar General al Capitalei din partea Coaliției Electorale A a lui B.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică de la 23 ianuarie 1992.

Comentariu:

Cu privire la posibilitatea candidaturii pentru funcția de primar a unei persoane care nu este membră în nici

unul din partidele politice care compun
coaliția de partide care a propus-o, a se
vedea Comentariile la Dec. nr. 2/1992,
Dec. nr. 4/1992, Dec. nr. 5/1992, Dec. nr.
8/1992 și Dec. nr. 9/1992.

De asemenea, în cauză se constată că
este vorba de aceleași părți în aceeași
calitate procesuală, de același obiect și
de aceeași cauză, deci de autoritatea de
lucru judecat a unei hotărâri
judecătorești anterioare, care justifică
respingerea prezentei contestații.

În plus, în raport de data alegerilor
locale, contestația este și tardivă, deci
trebuie respinsă ca atare, fără a se mai
intra în cercetarea fondului.

◆ *Contestație privind admiterea
candidaturii pentru funcția de primar.
Candidat lipsit de drepturile electorale
pe durata stabilită prin hotărâre
judecătorească. Candidat condamnat prin
hotărâre judecătorească definitivă pentru
abuzuri în funcții politice, juridice sau
administrative, pentru încălcarea
drepturilor fundamentale ale omului,
pentru alte infracțiuni intenționate, care
nu a fost reabilitat. Respingerea
contestației ca neîntemeiată.*

Pe rol soluționarea prezentei contestații la admiterea candidaturii la postul de Primar General al Capitalei a domnului A, formulată de contestatorul B.

La apelul nominal făcut în ședință s-a prezentat contestatorul B personal, lipsind intimatul A.

Procedura completă.

Contestatorul B depune înscrisuri la dosar, în dovedirea contestației, arătând însă că nu există o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare. Solicită, față de probele dosarului, admiterea contestației astfel cum este formulată.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de respingerea contestației, pentru lipsa unor dovezi care să ducă la concluzia aplicabilității art. 5 din Legea nr. 70/1991.

Tribunalul,

Asupra contestației de față,

Prin cererea formulată la 20 ianuarie 1992, B a formulat prezenta contestație împotriva lui A, solicitând ștergerea de pe lista de candidați de Primar General al Capitalei la alegerile locale din februarie 1992 a acestuia.

În motivarea cererii, se arată că intimatul, abuzând de funcția de președinte al Partidului C și de numele său, în tot cursul anului 1990, a înșelat-o pe mama sa, D, determinând-o să lucreze gratis pentru dânsul și pentru partid, doar în baza unei promisiuni pe care știa că nu o poate onora, cauzând mari daune materiale cu premeditare, iar când i s-a cerut să restituie daunele (pagubele) intimatul a refuzat să se achite de promisiunea făcută cu obținerea vizei de stabilire în Franța, amenințând-o pe mama sa cu securitatea, motiv pentru care a fost nevoită să facă sesizare la Procuratura Generală, sesizare care se află în prezent în verificare și soluționare la Procuratura Municipiului București.

Verificând, în raport de actele de la dosar și de prevederile Legii nr. 70/1991, prezenta contestație, se constată că este nefondată și urmează a se respinge ca atare.

Astfel, potrivit art. 5 alin. 2, se stabilesc persoanele care nu pot fi alese la alegerile locale, iar din cuprinsul contestației ar rezulta că se invocă ipoteza prevăzută de lit. c) din art. 5 alin. 2 din Legea nr. 70/1991.

Cum textul menționat are în vedere pe

cei condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului sau pentru infracțiuni intenționate, și cum, în speță, contestatorul nu a făcut dovada condamnării candidatului printr-o hotărâre judecătorească definitivă, tribunalul constată că nu sunt întrunite cerințele textului pentru a se admite contestația.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de B, domiciliat în București, [...], împotriva lui A, privind înscrierea pe listele de candidați în funcția de Primar General al Capitalei.

Definitivă.

Pronunțată în ședință, azi, 21 ianuarie 1992.

Comentariu:

A se vedea Comentariul la Dec. nr. 11/1992.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de primar.*

Candidat lipsit de drepturile electorale pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească. Candidat condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, care nu a fost reabilitat. Respingerea contestației ca neîntemeiată.

T.M.B., Dec. civ. nr. 3 din 17
ianuarie 1992, Dos. nr. 3/1992

Pe rol soluționarea contestației, introduse în temeiul art. 36 din Legea nr. 70/1991, de A împotriva candidaturii la funcția de Primar General al Capitalei a numitului B.

La apelul nominal făcut în ședință au lipsit părțile.

Procedura completă.

Tribunalul, verificând actele dosarului, consideră cauza în stare de judecată și acordă cuvântul reprezentantului Procuraturii.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de respingerea contestației, ca nefondată.

Tribunalul,

Asupra contestației de față,

Prin cererea înregistrată la 16 ianuarie 1992, A a formulat prezenta contestație împotriva lui B, solicitând ștergerea de pe lista de candidați de Primar General al Capitalei, la alegerile locale din februarie 1992, a acestuia.

În motivarea cererii, se arată că între părți există un litigiu, determinat de împrumutarea unei sume de 30.000 lei și de posesia unui lanț de aur, pe care candidatul contestat le datorează contestatorului.

Verificând, în raport de actele de la dosar și de prevederile Legii nr. 70/1991, prezenta contestație, se constată că este nefondată și urmează a fi respinsă ca atare.

Astfel, potrivit art. 5 alin. 2, se stabilesc persoanele care nu pot fi alese la alegerile locale, iar din cuprinsul contestației ar rezulta că se invocă ipoteza prevăzută de litera c) a art. 5 alin. 2 din Legea nr. 70/1991.

Cum textul menționat are în vedere pe cei condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului sau pentru alte infracțiuni intenționate, și cum, în speță, contestatorul nu a făcut

dovada condamnării candidatului printr-o hotărâre judecătorească definitivă, tribunalul constată că nu sunt întrunite cerințele textului pentru a admite contestația.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de A împotriva lui B privind înscrierea pe listele de candidați la funcția de Primar General al Capitalei a pârâtului.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 ianuarie 1992.

Comentariu:

A se vedea Comentariul la Dec. nr. 11/1992.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de primar și pentru funcția de consilier local. Candidat condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, care*

nu a fost reabilitat. Admiterea contestației și respingerea candidaturii.

T.M.B., Dec. civ. nr. 13 din 24
ianuarie 1992, Dos. nr. 13/1992

Pe rol soluționarea contestației formulate de A împotriva depunerii candidaturii numitului B, propus de Partidul C, pentru funcția de Primar General al Capitalei și pentru alte funcții în stat.

La apelul nominal făcut în ședință au lipsit părțile.

Procedura completă.

Tribunalul constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul reprezentantului Procuraturii.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de admiterea contestației și de neînscrierea în listele electorale a numitului B.

Tribunalul,

Asupra contestației de față,

Prin contestația înregistrată la acest Tribunal la data de 24 ianuarie 1992 - expediată din localitatea D la data de 16 ianuarie 1992 - , A, domiciliat în Municipiul D, [...], Județul E, solicită neinclusiunea pe listele electorale a numitului B, propus de Partidul C pentru

funcția de Primar al Capitalei, precum și în alte funcții de stat.

În motivarea contestației se motivează că B nu prezintă garanții morale pentru a candida în alegeri, întrucât este condamnat prin Sentința penală nr. 1108/1983 a Judecătoria D și prin Decizia penală nr. 423/1981 a Tribunalului Județean E.

În dovedirea contestației, a depus la dosar copie după Sentința penală nr. 1108/1983, pronunțată de Judecătoria D, precum și prin Decizia penală nr. 423/1981 a Tribunalului Județean E.

Din examinarea hotărârilor pronunțate rezultă că prin Decizia penală nr. 423/1981, pronunțată de Tribunalul Județean E, s-a admis recursul declarat de inculpatul B împotriva Sentinței penale nr. 956/1981 a Judecătoria D; s-a casat sentința sus - menționată numai în ceea ce privește pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de proxenetism; s-a dispus contopirea acesteia cu celelalte pedepse și sporul aplicat și, rejudecând cauza, a fost condamnat la 5 ani închisoare pentru infracțiunea de proxenetism, prevăzută de dispozițiile art. 329 alin. 2 Cod penal; s-a contopit pedeapsa de 3 ani închisoare ce i-a fost aplicată pentru infracțiunea de perversiune sexuală, de 2 ani

închisoare pentru infracțiunea de operații interzise cu mijloace de plată străine și de 1 an și 3 luni închisoare pentru infracțiunea de deținere de mijloace de plată străine în pedeapsa de 5 ani închisoare, la care s-a adăugat un spor de 1 an, urmând să execute pedeapsa de 6 ani închisoare; s-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

Prin Sentința penală nr. 1108/1981 a Judecătoriei D, a fost condamnat la 1.000 lei amendă, pentru infracțiunea de lovire, prevăzută de dispozițiile art. 180 alin. 2 Cod penal.

Față de condamnările suferite, Tribunalul constată că acțiunea formulată de A este întemeiată, urmând a fi admisă, pentru următoarele motive:

Potrivit art. 5 lit. c) din Legea nr. 70/1991, nu pot fi aleși cei condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții politice, juridice sau administrative, pentru încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, pentru alte infracțiuni intenționate, dacă nu au fost reabilitați.

Potrivit art. 502 Cod procedură penală, după rămânerea definitivă a hotărârii de reabilitare, instanța dispune să se facă mențiune despre aceasta pe hotărârea prin care s-a pronunțat

condamnarea pentru care s-a admis reabilitarea.

Hotărârile legalizate, atașate la dosar, nu poartă această mențiune, de unde rezultă că B nu a fost reabilitat.

Față de cele menționate mai sus, urmează a se admite contestația și a se dispune neînscrierea pe listele electorale a numitului B, propus de Partidul C pentru funcția de Primar al Capitalei, precum și pentru funcția de consilier.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite contestația formulată de A, domiciliat în Municipiul D, [...], Județul E, și, în consecință:

Respinge candidatura domnului B pentru funcția de Primar General, propus de Partidul C.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședință, azi, 24 ianuarie 1992.

Comentariu:

A se vedea Comentariul la Dec. nr. 11/1992.

În raport de aprecierile acolo făcute, considerăm soluția instanței ca nelegală, ținând cont că textul de lege pe care s-a întemeiat (și anume, art. 5 alin.

2 lit. c din Legea nr. 70/1991) a fost, pe de o parte, aplicat cu caracter retroactiv, iar, pe de altă parte, el a fost abrogat expres indirect prin art. 150 alin. (1), raportat la art. 34 și art. 35, din Constituția României.

În virtutea rolului său activ, dar ținând cont și de caracterul extrem de rapid al procedurii de contencios electoral, instanța ar fi putut verifica, din chiar hotărârile aflate la dosar, dacă, eventual, candidatul - intimat nu se află în executarea sancțiunii complimentare a interzicerii drepturilor electorale, care ar fi justificat respingerea candidaturii.

Sub un alt aspect, este nelegală introducerea unei singure contestații împotriva a două candidaturi distincte, una pentru funcția de consilier local, alta pentru funcția de primar. Aceasta, chiar dacă este vorba de același candidat și de aceleași motive. Legal ar fi fost să se introducă două contestații distincte.

Cu privire la dreptul unei persoane de a candida și pentru funcția de consilier local, și pentru cea de primar, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 14/1992.

Trebuie însă remarcat, în cauză, faptul că această contestație electorală a

fost introdusă de către un alegător care nu are domiciliul în circumscripția electorală în care candidează intimatul.

Este foarte adevărat că art. 36 alin. 1 din Legea nr. 70/1991 recunoaște oricărui alegător, fără nici o distincție, dreptul de a contesta candidaturile pentru alegerile locale, dar textul nu trebuie citit izolat, ci interpretat sistematic, și în lumina celorlalte dispoziții ale legii.

Or, potrivit art. 3 alin. 3 din același act normativ, "Dreptul de vot se exercită numai în comuna, orașul sau municipiul în care alegătorul își are domiciliul". Dreptul de vot este un drept electoral principal, în timp ce dreptul de a contesta candidaturile este un drept electoral accesoriu, derivat din dreptul de vot. Prin urmare, potrivit regulii conform căreia dreptul accesoriu urmează soarta dreptului principal, rezultă că și dreptul de a contesta candidaturile se poate exercita numai în unitatea administrativ - teritorială în care își are domiciliul alegătorul, deci numai cu privire la candidaturile depuse în circumscripția electorală în care acesta își exercită dreptul de vot.

Pentru aceste motive, noi considerăm că această contestație trebuia respinsă pe

motivul lipsei capacității procesuale
active a contestatorului.

Capitolul III

CONTENCIOSUL ELECTORAL PRIVIND CANDIDATURILE PENTRU FUNCȚIA DE CONSILIER JUDEȚEAN

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de consilier județean. Candidatură pentru consiliul județean, ca independent, a unui consilier local ales pe lista unui partid. Admiterea contestației și respingerea candidaturii.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 2 din 7 mai 1992, Dos nr. 2/1992

Pe rol soluționarea contestației formulate de Partidul A împotriva candidaturii depuse de domnul B pentru funcția de consilier al Consiliului Sectorului Agricol Ilfov.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Contestația se soluționează fără

citarea părților.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, solicită admiterea contestației și respingerea candidaturii, întrucât au fost încălcate dispozițiile art. 75 din Legea nr. 70/1991, întrucât B nu putea depune candidatura independentă, el fiind ales pe lista de candidați ai Partidului A.

Instanța,

La data de 6 mai 1992, Partidul A, Consiliul de Coordonare al Sectorului Agricol Ilfov, a formulat contestație, în temeiul art. 104 din Legea nr. 70/1991, împotriva candidaturii depuse de domnul B pentru funcția de consilier al Consiliului Sectorului Agricol Ilfov, susținându-se că acesta nu își putea depune candidatura pentru funcția sus - menționată, ca independent, deoarece este membru al Partidului A, iar lista cu propunerile pentru candidaturi, înregistrată la data de 4 mai 1992 la Comisia Electorală de Circumscripție, astfel cum a fost întocmită de partid, nu l-a nominalizat expres.

Încălcându-se prevederile art. 75 alin. 2 și 3 din Legea nr. 70/1991, a fost înregistrată candidatura aceleiași persoane cu titulatura de independent.

În dovedirea contestației, s-a depus

procesul - verbal privind operațiunile electorale, emis de Comisia Electorală nr. 33 Popești - Leordeni, precum și lista candidaturilor înregistrate la Comisia Electorală a Circumscripției Sectorului Agricol Ilfov, ultimul document cuprinzând, la fila 4, capitolul independenței, la poziția 3, candidatura domnului B pentru Comuna Popești - Leordeni; aceeași listă, la capitolul 1, "Partidul A", nu include, de la punctele 1 până la 36, persoana sus - menționată.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. 1 din Legea nr. 70/1991, "[...] fiecare partid, formațiune politică sau coaliție de partide care a obținut locuri în consiliile locale din județ poate depune câte o listă de candidaturi pentru consiliul județean. Poate candida și consilierul local independent".

Partidul A a obținut, la alegerile locale din 9 februarie 1992, în Circumscripția Electorală Popești - Leordeni, 1.356 de voturi, fiindu-i repartizate 5 mandate de consilieri; la poziția 14, referitoare la consilierii Partidului A aleși, este inclus și domnul B.

Din același proces - verbal rezultă că în Circumscripția Electorală Popești - Leordeni nu au fost aleși candidați

independenți.

Partidul A, în lista de candidați depusă pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov, nu a inclus persoana domnului B, candidatura acestuia fiind înregistrată la capitolul independenți.

Fiind încălcate prevederile art. 75 alin. 1 din Legea nr. 70/1991, întrucât domnul B nu are calitatea de consilier local independent ales și nu a fost propus pe lista Partidului A, urmează a fi admisă contestația formulată de acest partid și, în consecință, se va respinge candidatura depusă.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite contestația formulată de Partidul A - Consiliul de Coordonare al Sectorului Agricol Ilfov și, în consecință:

Respinge candidatura depusă de domnul B, domiciliat în Comuna Popești - Leordeni, [...], Sectorul Agricol Ilfov, pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședință publică, azi, 7 mai 1992.

Comentariu:

În conformitate cu dispozițiile art.

75 alin. 1 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, candidaturile pentru consiliul județean se depun de către partidele politice și coalițiile de partide care au obținut mandate de consilier local în comunele și orașele județului; de asemenea, își poate depune candidatura și consilierul local ales ca independent.

Prin urmare, din interpretarea *per a contrario* a acestui text, rezultă că un consilier local ales pe lista unui partid politic (sau a unei colaiții de partide) nu poate candida ca independent pentru consiliul județean, el neputându-și depune candidatura.

Soluția instanței, de admitere a contestației și de respingere a candidaturii, este legală.

Sub aspect procedural, menționăm faptul că instanța judecătorească, în temeiul dispozițiilor art. 104 din Legea nr. 70/1991, care trimit la regulile din Codul de procedură civilă privind ordonanța președințială, a dispus judecarea contestației fără citarea părților.

◆ *Contestație privind admiterea*

candidaturii pentru funcția de consilier județean. Candidatură pentru consiliul județean, ca independent, a unui consilier local ales pe lista unui partid. Admiterea contestației și respingerea candidaturii.

T.M.B., Dec. civ. nr. 3 din 7 mai 1992, Dos nr. 3/1992

Pe rol soluționarea contestației formulate de Partidul A împotriva candidaturii depuse de domnul B pentru funcția de consilier al Consiliului Sectorului Agricol Ilfov.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Contestația se soluționează fără citarea părților.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, solicită admiterea contestației și respingerea candidaturii, întrucât au fost încălcate dispozițiile art. 75 alin. 1 și 3 din Legea nr. 70/1991, întrucât B nu putea depune candidatura independentă, el fiind ales pe lista de candidați ai Partidului A.

Instanța,

La data de 6 mai 1992, Partidul A, Consiliul de Coordonare al Sectorului Agricol Ilfov, a formulat contestație, în temeiul art. 104 din Legea nr. 70/1991,

împotriva candidaturii depuse de domnul B pentru funcția de consilier al Consiliului Sectorului Agricol Ilfov, susținându-se că acesta nu își putea depune candidatura pentru această funcție ca independent, deoarece este membru al Partidului A, iar lista cu propunerile pentru candidaturi, înregistrată la data de 4 mai 1992 la Comisia Electorală de Circumscripție, formulată de partid, nu l-a nominalizat expres.

Încălcându-se prevederile art. 75 alin. 1 și 3 din Legea nr. 70/1991, a fost înregistrată candidatura aceleiași persoane cu titulatura de independent.

În dovedirea contestației, s-a depus procesul - verbal privind operațiunile electorale, emis de Comisia Electorală nr. 1 Buftea, precum și lista candidaturilor înregistrate la Comisia Electorală de Circumscripție a Sectorului Agricol Ilfov, ultimul document cuprinzând, la fila 4, capitolul "independenți", la poziția 2, candidatura domnului B pentru Orașul Buftea; aceeași listă, la capitolul 1, "Partidul A", nu include, de la punctele 1 până la 36, persoana sus - menționată.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. 1 din Legea nr. 70/1991, "[...] fiecare partid, formațiune politică sau coaliție de partide care a obținut locuri în

consiliile locale din județ poate depune câte o listă de candidaturi pentru consiliul județean. Poate candida și consilierul local independent.”.

Partidul A a obținut, la alegerile locale din 9 februarie 1992, în Circumscripția Electorală Buftea, 2.326 de voturi, fiindu-i repartizate 6 mandate de consilieri; la poziția 9, referitoare la consilierii Partidului A aleși, este inclus și domnul B.

Din același proces - verbal privind operațiunile electorale rezultă că au fost aleși consilieri locali independenți C și D.

Partidul A, în lista de candidați depusă pentru alegerea Consiliului Sectorului Agricol Ilfov, nu a inclus și persoana domnului B, candidatura acestuia fiind înregistrată la capitolul independenți.

Din datele procesului - verbal privind operațiunile electorale rezultă însă că domnul B nu este consilier local independent ales.

Fiind încălcate prevederile art. 75 alin. 1 din Legea nr. 70/1991, urmează a fi admisă contestația formulată și, pe cale de consecință, a se respinge candidatura domnului B pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Admite contestația formulată de Partidul A - Consiliul de Coordonare al Sectorului Agricol Ilfov și în fond:

Respinge candidatura depusă de domnul B, domiciliat în Buftea, [...], Sectorul Agricol Ilfov, pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședință publică, azi, 7 mai 1992.

Comentariu:

A se vedea Comentariul la Dec. nr. 2/1992.

◆ *Contestație privind respingerea candidaturii pentru funcția de consilier județean. Candidat care nu are domiciliul în unitatea administrativ - teritorială în care candidează. Respingerea contestației ca neîntemeiată.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 1 din 6 mai 1992, Dos nr. 1/1992

Pe rol soluționarea contestației

formulate de Partidul A împotriva rezoluției de respingere a candidaturilor, dispusă de Comisia Electorală a Circumscripției Sectorului Agricol Ilfov.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă B, președintele Partidului A.

Având cuvântul, reprezentantul Partidului A solicită admiterea contestației și înscrierea candidaților acestei formațiuni politice, întrucât Sectorul Agricol Ilfov este o parte componentă a Municipiului București, cu care formează o unitate administrativ - teritorială; drept argumente, prezintă împrejurarea că sediul Consiliului Local al Sectorului Agricol Ilfov este în Municipiul București, astfel că pot candida și persoane care au domiciliul pe raza sectoarelor Municipiului.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, solicită respingerea contestației, întrucât, potrivit art. 4 alin. 2 din Legea nr. 70/1991, pot candida numai persoanele care au domiciliul pe teritoriul unității administrativ - teritoriale în care urmează să fie alese; pe cale de consecință, persoanele în cauză, neavând domiciliul în Sectorul Agricol Ilfov, nu pot depune candidaturi pentru acest Consiliu Local. Solicită

respingerea contestației formulate.

Instanța,

La data de 5 mai 1992, Partidul A a formulat contestație împotriva refuzului de a înregistra lista candidaților propuși pentru funcția de consilieri la Sectorul Agricol Ilfov, criticând rezoluția Comisiei Electorale a Circumscripției Sectorului Agricol Ilfov ca ilegală, deoarece, potrivit prevederilor art. 113 alin. ultim și penultim din Legea nr. 69/1991, reglementările legale pentru Sectorul Agricol Ilfov sunt cele statornicite pentru județ, comună, oraș și Municipiul București; prevederile art. 96 din aceeași lege stabilesc numirea unui prefect unic pentru București și Sectorul Agricol Ilfov, fără a se face distincție în legătură cu celelalte sectoare ale Municipiului.

De altfel, se apreciază în contestație că textul prevăzut în art. 4 alin. 2 din Legea nr. 70/1991 nu este incident în procedura alegerilor pentru candidaturile privind consiliile județene.

S-a depus, alăturat contestației, lista candidaților, membri ai Partidului A - 14 candidați - , cu domiciliile indicate, atât în cuprinsul listei, cât și în declarațiile de acceptare a candidaturilor, pe teritoriile sectoarelor

urbane ale Municipiului București.

Analizând contestația sub aspectul motivelor invocate în scris și oral și în raport de prevederile Legii nr. 69/1991 și ale Legii nr. 70/1991, instanța o apreciază ca neîntemeiată și o va respinge în consecință.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 69/1991, "unitățile administrativ - teritoriale sunt comunele, orașele și județele". Unele orașe pot fi declarate municipii, care, la rândul lor, pot avea subdiviziuni administrativ - teritoriale, a căror delimitare și organizare se stabilesc prin lege.

Potrivit art. 113 din aceeași lege, se stabilește componența Municipiului București și subdiviziunile sale, cu referire la sectoarele urbane, întrucât pentru Sectorul Agricol Ilfov, în temeiul art. 113 alin. 4, se stabilește "Pe aceeași perioadă, Sectorul Agricol Ilfov și localitățile sale componente funcționează în condițiile prevăzute în prezenta lege pentru județ, respectiv pentru comună și oraș".

În aceste condiții, autoritatea administrației publice județene este consiliul județean, conform art. 55 din Legea nr. 69/1991.

Propunerile de candidați trebuie să

înrunească cerințele de formă prevăzute de art. 31 din Legea nr. 70/1991; pe fond însă, potrivit art. 4 alin. 2 din aceeași lege, pot candida numai persoanele care au domiciliul pe teritoriul unității administrativ - teritoriale în care urmează a fi alese.

În consecință, candidații propuși de Partidul A nu au domiciliul pe teritoriul Sectorului Agricol Ilfov, astfel că nu pot candida la alegerile pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov.

Nu prezintă relevanță, sub acest aspect, existența unui prefect unic pentru Municipiul București și Sectorul Agricol Ilfov, întrucât candidaturile privesc Consiliul Sectorului Agricol Ilfov, având regimul juridic al județului, ca autoritate administrativă autonomă, iar prefectul este reprezentantul Guvernului în acea unitate administrativ - teritorială, fiind, de altfel, numit de puterea executivă.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de Partidul A, cu sediul în [...], împotriva rezoluției de respingere a înregistrării candidaților pentru Consiliul Județean Sectorul Agricol Ilfov, dispusă de Comisia Electorală a Circumscripției Sectorului

Agricol Ilfov.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședință publică, azi, 6 mai 1992.

Comentariu:

Potrivit art. 4 alin. 2 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale, "Pot candida numai persoanele care au domiciliul pe teritoriul unității administrative - teritoriale în care urmează să fie alese".

Prin urmare, și pentru consiliile județene, se cere ca persoanele care au calitatea de candidat să aibă domiciliul în una din localitățile (comună sau oraș, inclusiv municipiu) din cadrul județului respectiv.

Probleme delicate pune însă Sectorul Agricol Ilfov, prin raportare la Municipiul București.

În opinia noastră, existența Sectorului Agricol Ilfov este contrară dispozițiilor Constituției României.

Astfel, art. 3 alin. (3) din Constituție prevede că "Teritoriul este organizat, sub aspect administrativ, în comune, orașe și județe. În condițiile legii, unele orașe sunt declarate municipii".

În același timp, art. 119 vorbește de unități administrativ - teritoriale, iar art. 120 și art. 121 stabilesc faptul că autoritățile administrative proprii sunt consiliile locale și primarii (la nivelul comunelor și orașelor), respectiv consiliile județene (la nivelul județelor). Art. 120 alin. (3) se referă și la subdiviziunile administrativ - teritoriale ale municipiilor, în care se pot constitui consilii locale și primari.

Din interpretarea sistematică a acestor texte rezultă clar că nu trebuie confundată noțiunea de unitate administrativ - teritorială (comună, oraș, județ) cu cea de subdiviziune administrativ - teritorială a municipiilor (în prezent, numai sectoarele Municipiului București). Evident însă că, de vreme ce comunele și orașele (inclusiv municipiile) sunt unități administrativ - teritoriale de bază, subdiviziunile administrativ - teritoriale ale municipiilor nu pot reprezenta ele însele sau nu pot fi formate din unități administrativ - teritoriale (așa numitele localități - satelit). Singurul tip de unitate administrativ - teritorială care include alte unități administrativ - teritoriale, permis de Constituție, este județul.

În concluzie, este conformă

Constituției numai existența sectoarelor teritoriale ale Municipiului București, dar nu și a Sectorului Agricol Ilfov, compus din comune și orașe, ca subdiviziune administrativ - teritorială a Municipiului București.

Pentru a asigura însă textelor posibilitatea de a produce efecte juridice și a nu ajunge în situația în care, constatând contrarietatea între textele din Legile nr. 69/1991 și nr. 70/1991 și cele din Constituție, să nu mai existe în vigoare dispoziții referitoare la organizarea teritoriului care formează Sectorul Agricol Ilfov, vom interpreta aceste texte ca referindu-se nu la o subdiviziune administrativ - teritorială a Municipiului București, ci la o unitate administrativ - teritorială distinctă, similară județului, deci de nivel intermediar între nivelul de bază și cel național. Evident, textele trebuie urgent puse în mod expres în acord cu dispozițiile constituționale, prin desființarea Sectorului Agricol Ilfov și înființarea unui județ ori redistribuirea localităților acestuia între județele limitrofe Municipiului București.

Având în vedere concluzia la care ne-am oprit, rezultă că, pentru a putea candida pentru Consiliul Sectorului

Agricol Ilfov (care este un consiliu județean), persoanele în cauză trebuie să aibă domiciliul în una din localitățile de pe raza acestuia, iar nu în Municipiul București.

Așa fiind, rezultă că soluția instanței, ținând cont și de argumentele noastre, este legală.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de consilier județean. Candidat care nu are domiciliul în unitatea administrativ - teritorială în care candidează. Candidat care are domiciliu fictiv în unitatea administrativ - teritorială în care candidează. Candidat care este consilier local într-o localitate din județ. Candidat care este consilier local într-o localitate care nu face parte din județ. Candidat care exercită o funcție administrativă locală care va înceta să existe. Respingerea contestației ca neîntemeiată.*

T.M.B., Dec. civ. nr. 4 din 11 mai 1992, Dos nr. 4/1992

Pe rol soluționarea contestației formulate de A împotriva listei de

candidați ai Partidului B pentru Consiliul Județean al Sectorului Agricol Ilfov, vizând pe numiții C, D, E, F, G, H și I.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă contestatorul A, C, F și J, lipsind D, E, G, H și I.

Contestatorul, având cuvântul, precizează că, în legătură cu persoanele care și-au făcut domiciliul fictiv în localitățile unde și-au depus candidatura, s-a referit la numiții H și C, susținând că nu are la dispoziție probe pentru dovedirea fictivității.

Mai arată că C deține în prezent funcția de Viceprimar al Sectorului Agricol Ilfov, iar J pe aceea de Primar al Sectorului Agricol Ilfov, ultimul fiind și consilier în Consiliul Local al Comunei Balotești.

Cu privire la F, susține că are domiciliul fictiv în Snagov, dar locuiește în Municipiul București; G, de asemenea, are un domiciliu fictiv în Comuna Ciolpani.

În legătură cu persoana numitului H, contestatorul arată că acesta a fost ales consilier în Consiliul Local al Sectorului 5 București, nu a locuit niciodată în localitatea Cernica, unde are un domiciliu fictiv.

C prezintă, la cererea instanței,

buletinul de identitate seria [...] nr. [...] eliberat de [...], din care rezultă că la data de 29 aprilie 1992 și-a schimbat domiciliul în Comuna Găneasa, Sat Moara Domnească, Sectorul Agricol Ilfov. Prezintă totodată decizia de numire în funcția de Viceprimar, conform Legii nr. 5/1990, susținând că această funcție subzistă până la alegerea noilor organe locale, motiv pentru care cere respingerea contestației.

F prezintă buletinul de identitate seria [...] nr. [...] eliberat de [...], din care rezultă că la data de 4 mai 1992 și-a schimbat domiciliul în Satul Vlădiceasca, Comuna Snagov, Sectorul Agricol Ilfov. Susține că, în ceea ce-l privește, s-au respectat prevederile legale referitoare la domiciliul candidatului, interesul pentru care și-a depus candidatura în consiliul județean este acela de a ajuta Comuna Snagov.

J prezintă, la cererea instanței, buletinul de identitate seria [...] nr. [...] eliberat de [...], rezultând că la data de 7 ianuarie 1992 și-a schimbat domiciliul în Comuna Balotești, Sat Săftica, Sectorul Agricol Ilfov. Prezintă decizia de numire în funcția de Primar al Sectorului Agricol Ilfov, conform Legii nr. 5/1990, motivând că această funcție

este valabilă până la alegerea noului Consiliu al Sectorului Agricol Ilfov. Mai arată că legea nu instituie o incompatibilitate între funcția de consilier local și aceea de consilier județean, astfel că solicită respingerea contestației.

Contestatorul A, având cuvântul în replică, susține că s-au făcut nenumărate abuzuri în funcțiile de primar și viceprimar, iar consiliile locale, fiind alese, este normal ca persoanele care ocupă aceste funcții să-și prezinte demisia.

Reprezentantul Procuraturii, având cuvântul, pune concluzii de respingere a contestației formulate, întrucât nu au fost încălcate dispozițiile Legii nr. 70/1991, iar persoanele contestate au făcut dovada domiciliului în raza teritorială a localității unde și-au depus candidatura. Mai precizează că nu există o incompatibilitate între funcția de primar, existență în baza Legii nr. 5/1990, și aceea se consilier județean, prima încetând odată cu alegerea organelor administrației publice județene. Apreciind că, pentru celelalte persoane contestate, nu s-a făcut dovada fictivității domiciliului, reprezentantul Procuraturii solicită respingerea contestației.

Instanța,

Prin contestația formulată la 9 mai 1992 și înregistrată sub nr. 4/1992 la Tribunalul Municipiului București, contestatorul A a solicitat respingerea listei de candidați ai Partidului B pentru alegerile Consiliului Județean al Sectorului Agricol Ilfov, motivând că numiții C, D, E, F, G, H și I nu sunt consilieri locali în localitățile din Sectorul Agricol Ilfov.

Cu privire la numiții J, C și H, a motivat că aceștia sunt consilieri locali, dar îndeplinesc și alte funcții administrative, contrar Legii nr. 70/1991, după cum urmează:

- J - consilier local în Comuna Balotești și Primar al Sectorului Agricol Ilfov;

- C - vicepreședinte și consilier al Sectorului 4 București;

- H - vicepreședinte și consilier al Sectorului 5 București.

În concluziile orale, a precizat că numiții H, C, J, F și G și-au stabilit în mod fictiv domiciliul în localități din raza teritorială a Sectorului Agricol Ilfov, ei locuind în fapt pe teritoriul Municipiului București.

Contestatorul nu a făcut dovada fictivității domiciliului, astfel cum a

susținut-o în cerere. Prezenți în instanță, numiții C, F și J, verificându-li-se buletinele de identitate, s-a constatat că aceștia și-au schimbat domiciliile în condițiile legii, în localități din raza teritorială a Sectorului Agricol Ilfov.

Cu privire la primul motiv al contestației, respectiv că nu sunt consilieri locali în localitățile din Sectorul Agricol Ilfov numiții C, D, E, F, G, H și I și, deci, nu pot candida consilieri ai Sectorului Agricol Ilfov, contestația nu este întemeiată, întrucât:

Potrivit art. 107 alin. 2 din Legea nr. 70/1991, pentru alegerea Consiliului Sectorului Agricol Ilfov se aplică în mod corespunzător prevederile capitolului V din această lege.

În art. 75 alin. 1 (cap. V din Legea nr. 70/1991) se arată în mod expres că "fiecare partid, formațiune politică sau coaliție de partide, care a obținut locuri în consiliile locale din județ, poate depune câte o listă de candidați pentru consiliul județean".

Deci, singura condiție cerută în mod expres de lege pentru partidul, formațiunea politică sau coaliția de partide, pentru a depune o listă de candidați (și aceștia pot fi orice

persoane, nu numai consilieri) este ca respectiva formațiune politică să fi obținut locuri în consiliile locale, cu ocazia alegerilor.

În speță, Partidul B a obținut locuri în consiliile locale din județ, astfel încât poate depune listă de candidați cu persoanele pe care partidul și le alege, indiferent dacă sunt sau nu consilieri, legea nedistingând nimic, sub acest aspect.

Dè altfel, nici nu se poate interpreta legea în sensul că, prin aceste alegeri indirecte pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov, s-ar urmări practic o desființare a consiliilor locale.

Împrejurarea că unele dintre persoanele contestate sunt consilieri aleși în consiliile locale comunale și orășenești ale Sectorului Agricol Ilfov (aleși prin votul direct exprimat de populație), iar în prezent candidează la alegerile pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov, nu este o condiție eliminatorie.

În raport de dispozițiile art. 75 alin. 1 teza 2, "poate candida și consilierul local independent", prin lege se conferă posibilitatea de a depune candidatura persoanelor care deja au fost

alese în calitate de consilieri, alături de alte persoane, ce au fost propuse pe lista partidului care a obținut locuri în consiliile locale din județul respectiv.

Cu privire la eventuala incompatibilitate evocată în cauză, conform art. 15 lit. c din Legea nr. 69/1991, pentru numiții C și H (despre care s-a susținut că au fost aleși consilieri în Consiliile Locale ale Sectoarelor urbane ale Municipiului București), în sensul că "funcția de consilier este incompatibilă cu funcția de membru al altui consiliu comunal sau orășenesc", trebuie interpretată prin prisma alegerilor pentru Consiliul Județean al Sectorului Agricol Ilfov, respectiv dacă persoana și-ar fi depus candidatura și pentru un alt consiliu județean.

De altfel, prevederile art. 58 din Legea nr. 69/1991 fac trimitere la dispozițiile art. 15 din aceeași lege, care "se aplică în mod corespunzător", deci la nivelul județului, respectiv Sectorului Agricol Ilfov (care funcționează în condițiile legii referitoare la județ - art. 113 alin. 4 din Legea nr. 69/1991).

Susținerea contestatorului A putea fi primită dacă s-ar fi făcut dovada că

persoanele contestate și-au depus candidatura sau sunt consilieri aleși și pentru un alt consiliu județean.

Motivele contestației referitoare la candidații J, C și H se referă la împrejurarea că aceștia îndeplinesc funcții de consilieri locali, precum și funcții administrative.

Cât privește calitatea lor de consilieri locali, este de precizat că validarea s-a făcut, conform art. 17 din Legea nr. 69/1991, de către o comisie de validare instituită la nivelul consiliului local respectiv, hotărârea acesteia este definitivă, putând cel mult să fie atacată în justiție în condițiile contenciosului administrativ, de către cei interesați, conform art. 17 alin. ultim din Legea nr. 69/1991, astfel încât, din punct de vedere al contestației formulate, această apărare nu are relevanță în cauza de față.

Referitor la împrejurarea că o parte din candidații contestați și-ar fi făcut mutație în mod fictiv, în scopul alegerilor, trebuie reținută împrejurarea că nu s-a făcut dovada fictivității invocate, iar în cazurile verificate de instanță, numiții C, F și J au prezentat mențiuni pe buletinele de identitate de stabilire a domiciliului în localități cuprinse în raza teritorială a Sectorului

Agricol Ilfov.

Numiții J și C dețin în prezent funcțiile de Primar și Viceprimar al Sectorului Agricol Ilfov, în baza Deciziilor nr. 241 și 324 din 1991 ale Primăriei Municipiului București. Ei au fost numiți administrativ, în temeiul Legii nr. 5/1990 privind administrarea județelor, municipiilor, orașelor și comunelor până la organizarea de alegeri locale, iar nu aleși potrivit Legii nr. 70/1991.

De altfel, cu ocazia validării consiliului județean, și deci în ipoteza în care aceste persoane ar fi alese în funcții de consilieri județeni, funcțiile lor administrative (primar și viceprimar) vor dispărea, deoarece, ei fiind numiți în condițiile Legii nr. 5/1990, aplicându-se dispozițiile art. 118 din Legea nr. 69/1991, Legea nr. 5/1990 va fi abrogată pe data "constituirii noilor autorități ale administrației publice locale".

Deci, la nivelul Sectorului Agricol Ilfov, nu va mai exista Primăria Sectorului Agricol Ilfov, și, implicit, funcțiile de Primar și Viceprimar.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge ca nefondată contestația formulată de A, domiciliat în Buftea,

[...], Sectorul Agricol Ilfov, împotriva listei de candidați ai Partidului B pentru Consiliul Județean al Sectorului Agricol Ilfov, vizând pe numiții C, D, E, F, G, H, I și J.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 11 mai 1992.

Comentariu:

Potrivit art. 4 alin. 2 din Legea nr. 70/1991, pot candida numai persoanele care au domiciliul pe teritoriul unității administrativ - teritoriale în care urmează să fie alese. În cauză, contestatorul nu a făcut dovada faptului ca intimații la care s-a referit nu au domiciliul într-una din localitățile Sectorului Agricol Ilfov, ci, dimpotrivă, unii dintre aceștia au probat faptul contrar. De asemenea, contestatorul nu a dovedit caracterul fictiv al domiciliului unora dintre candidații pe care îi contestă.

Trebuie avut în vedere și faptul că, la înregistrarea candidaturilor la comisia electorală de circumscripție județeană, ea verifică legalitatea candidaturii, inclusiv sub aspectul domiciliului. De vreme ce aceasta a admis candidatura,

joacă o prezumție de legalitate a ei. Este adevărat că prezumția este numai relativă, ea putând fi răsturnată pe cale unei contestații la tribunalul județean, dar sarcina răsturnării revine contestatorului.

Sub acest aspect, ținând seama și de termenul extrem de scurt în care instanța este obligată să soluționeze contestațiile, soluția de respingere a contestației ca neîntemeiată este legală.

Cu privire la faptul că unii dintre candidații pentru funcția de consilier județean nu sunt consilieri locali în localitățile județului, sunt aplicabile dispozițiile art. 75 și art. 31 din Legea nr. 70/1991. Or, aceste texte nu instituie, ca o condiție de eligibilitate pentru consiliul județean, calitatea de membru al unui consiliu local din raza respectivului județ. Partidele politice sau coalițiile de partide care au câștigat mandate în consiliile locale din județ au dreptul să propună liste de candidați pentru consiliul județean, fără a fi ținute de vreo cerință a legii, care nu face nici o particularizare, cu privire la calitatea de consilier local a candidaților pe care îi înscriu pe aceste liste.

Cu privire la faptul că unii dintre

candidații sunt consilieri locali în afara județului (în consiliile locale ale sectoarelor teritoriale ale Municipiului București), trebuie observat, pe de o parte, că dispozițiile art. 75 și art. 32 din Legea nr. 70/1991 arată că o persoană nu poate candida în același timp pentru două consilii județene. Pe de altă parte însă, fiind vorba de domiciliul în raza unității administrativ - teritoriale respective, cum nu s-a făcut dovada că intimații nu ar avea domiciliul în Sectorul Agricol Ilfov, faptul că ei au fost aleși consilieri locali în sectoarele teritoriale ale Municipiului București poate constitui fie un motiv de invalidare (art. 17 din Legea nr. 69/1991 a administrației publice locale), fie un motiv de încetare a mandatului înainte de termen, dacă și-au schimbat domiciliul după validare (art. 19 din același act normativ). Oricum însă, aceste probleme vizează exclusiv mandatul de consilier local, deja obținut, iar nu candidatura pentru consiliul județean, deci o problemă cu care instanța de contencios electoral nu a fost investită și care nu este de competența ei.

Referitor la faptul că doi dintre candidații contestați sunt primarul, respectiv viceprimarul Sectorului Agricol

Ilfov, se constată că este vorba de funcții exercitate în baza Legii nr. 5/1990, cu caracter de tranziție, funcții care vor fi desființate, potrivit art. 118 din Legea nr. 69/1991, la data constituirii Consiliului Sectorului Agricol Ilfov, prin abrogarea legii care le-a creat. Oricum, potrivit art. 15 alin. 1 lit. b din Legea nr. 69/1991, funcția de primar este o cauză de incompatibilitate, iar nu una de ineligibilitate.

Cu privire la problema introducerii contestației împotriva unei liste de candidați, iar nu a câte unei contestații împotriva fiecărei candidaturi, a se vedea Comentariile la Dec. nr. 7/1992 și la Dec. nr. 9/1992.

Cu privire la capacitatea procesuală activă în procesele de contencios electoral privind candidaturile pentru consiliile județene, trebuie arătat că în această cauză contestația a fost introdusă de către un consilier local din cadrul județului, deci de un elector, fiind astfel respectate prevederile art. 75 alin. 4 din Legea nr. 70/1991.

◆ *Contestație privind admiterea candidaturii pentru funcția de consilier*

județean. Candidat condamnat prin hotărâre judecătorească definitivă pentru abuzuri în funcții administrative și care nu a fost reabilitat. Respingerea contestației ca tardivă.

T.M.B., Dec. civ. nr. 5 din 11 mai 1992, Dos nr. 5/1992

Pe rol soluționarea contestației formulate de un grup de cetățeni ai Comunei Popești - Leordeni, Sectorul Agricol Ilfov, împotriva candidaturilor depuse de numiții A și B, din partea Partidului C, la alegerile pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă numitul D, lipsind A și B.

Judecarea cauzei s-a făcut fără citarea părților.

Contestatorul D susține motivele din contestația scrisă, arătând că cei doi candidați au făcut abuzuri de putere, prin acordarea ilegală de locuințe și eliberarea unor adeverințe false și vânzare ilegală de terenuri.

Reprezentantul Procuraturii invocă excepția de tardivitate, arătând că termenul limită pentru depunerea contestațiilor privitoare la candidaturi a

fost 9 mai 1992, astfel că solicită respingerea contestației pe acest motiv.

Instanța,

Prin cererea adresată acestui tribunal și înregistrată sub nr. 5 din 11 mai 1992, au fost contestate candidaturile numiților A și B, pentru alegerile în Consiliul Sectorului Agricol Ilfov, de către un grup de cetățeni ai Comunei Popești - Leordeni, Sectorul Agricol Ilfov, invocându-se abuzul de putere săvârșit de cei doi, în funcții administrative deținute anterior.

Contestația a fost depusă la data de 11 mai 1992. Potrivit art. 75 alin. 4, candidaturile pot fi contestate în termen de 5 zile de la expirarea termenului de depunere, termen specificat în alin. 2 al aceluiași articol.

Programul calendaristic pentru alegerea Consiliului Sectorului Agricol Ilfov, potrivit dispozițiilor art. 107 alin. 2 din Legea nr. 70/1991, cu referire la capitolul V din aceeași lege, stabilește, în funcție de data constituirii ultimului consiliu local din județ, termenul limită pentru depunerea listelor de candidați la 4 mai 1992.

În funcție de acest termen, la data de 9 mai 1992 putea fi depuse ultimele contestații privind admiterea sau

respingerea candidaturilor.

În consecință, sus - numita contestație, fiind introdusă peste termenul de 9 mai 1992, va fi respinsă, constatându-se tardivitatea înregistrării.

Pentru aceste motive, în numele legii, decide:

Respinge contestația formulată de D, E și F, domiciliati în Comuna Popești - Leordeni, Sectorul Agricol Ilfov, împotriva candidaturilor depuse de numiții A și B, ca tardiv introdusă.

Definitivă și executorie.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 11 mai 1992.

Comentariu:

De vreme ce instanța a constatat, din lucrările și actele dosarului, caracterul tardiv al contestației privind admiterea candidaturii pentru funcția de consilier județean, respingerea ei ca atare, fără a se mai intra în cercetarea fondului, este corectă.

Cu privire la cauza de ineligibilitate constând în existența unei hotărâri judecătorești definitive de condamnare pentru abuzuri în funcții administrative și absența reabilitării, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 11/1992.

Cu privire la judecarea cauzei fără citarea părților, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 2/1992.

Cu privire la problema introducerii unei singure contestații de mai multe subiecte de drept împreună, a se vedea Comentariul la Dec. nr. 9/1992. Trebuie însă semnalat că instanța s-a referit greșit la "un grup de cetățeni", care nu este un subiect având capacitate electorală proprie, deși, așa cum rezultă din dispozitivul hotărârii, contestația a fost introdusă de trei alegători împreună, ceea ce este altceva. În plus, se pune și problema opozabilității și a autorității de lucru judecat a hotărârii judecătorești.

Nu s-a observat însă lipsa capacității procesuale active a contestatorilor, care sunt cetățeni (de presupus cu drept de vot), domiciliați într-o localitate din județ. Ei au avut calitatea de alegători pentru alegerea directă a consiliului local și a primarului localității. Alegerea consiliului județean se face însă prin vot indirect, și anume de către un corp de electori, format din consilierii locali din județ.

Potrivit art. 75 alin. 4 din Legea nr. 70/1991 privind alegerile locale,

candidaturile pentru consiliul județean pot fi făcute de către partidele și coalițiile de partide care au liste de candidați prezentate, de candidații independenți și de electori.

Alegătorii (cetățenii cu drept de vot) nu au însă drept de vot pentru alegerea consiliului județean, deci nu au nici dreptul de a contesta candidaturile pentru consiliul județean.

Cu privire la problema introducerii unei singure contestații electorale împotriva mai multor candidați, a se vedea Comentariile la Dec. nr. 7/1992 și Dec. nr. 9/1992.

**LISTA CRONOLOGICĂ A
DECIZIILOR PRONUNȚATE DE
TRIBUNALUL MUNICIPIULUI
BUCUREȘTI**

1. Alegerile directe pentru Consiliul Local al Municipiului București și pentru Primarul General al Municipiului București

Dec.nr.	Data	Dos.nr.	Pag.
1	7.1.1992	1/1992	17
2	10.1.1992	2/1992	75
3	17.1.1992	3/1992	90
4	20.1.1992	4/1992	44
5	20.1.1992	5/1992	54
6	21.1.1992	6/1992	87
7	21.1.1992	7/1992	31
8	22.1.1992	8/1992	81
9	22.1.1992	9/1992	7
10	22.1.1992	10/1992	39

Dec.nr.	Data	Dos.nr.	Pag.
11	23.1.1992	11/1992	67
12	23.1.1992	12/1992	84
13	24.1.1992	13/1992	93
14	6.2.1992	14/1992	61

2. Alegerile indirecte pentru Consiliul Sectorului Agricol Ilfov

Dec.nr.	Data	Dos.nr.	Pag.
1	6.5.1992	1/1992	109
2	7.5.1992	2/1992	101
3	7.5.1992	3/1992	105
4	11.5.1992	4/1992	117
5	11.5.1992	5/1992	130

SITUAȚII STATISTICE

Total contestații.....19

Contestații privind candidaturi în
alegerile:

- directe.....14
- indirecte.....5

Contestații privind candidaturi pentru
funcția de:

- consilier local.....9
- primar.....10
- consilier județean.....5

Contestații privind:

- admiterea candidaturii.....17
- respingerea candidaturii.....2

Contestații introduse de:

- alegători.....6
- partide politice.....12
- alianții de partide politice.....1
- electori.....1

Soluționarea contestațiilor:

- admitere.....7
- admitere în parte.....1
- respingere.....11

INDEX

Candidatură - condiții:

- candidat destituit din funcția de președinte al partidului care l-a propus: 2
- candidat din partea unei coaliții de partide, membru al unui partid politic din altă coaliție, ce a propus un candidat propriu: 8; 12
- candidat membru în două partide politice: 5
- candidatură ca independent a unui consilier local ales pe lista unui partid politic: 2(j); 3(j)
- candidatură din partea unui partid politic care nu l-a propus: 2
- candidatură independentă a unei persoane membre a unui partid politic: 4; 9
- candidatură independentă pe lista unui partid: 4
- candidatură pe lista unui partid politic a unei persoane fără apartenență politică: 4
- candidatură pe lista unui partid politic

a unei persoane membre a unui alt partid politic: 5

Capacitate juridică electorală:

- partid politic: 7; 9
- partid politic nelegal constituit: 1; 7; 10
- partide politice care fuzionează: 1; 7

Capacitate procesuală activă în procese de contencios electoral local privind candidaturile:

- alegător cu domiciliul în altă circumscripție electorală: 13
- alianță de partide: 1
- elector: 4(j); 5(j)
- grup de cetățeni: 5(j)
- partid politic: 7
- partid politic ce nu a propus candidaturi: 9
- partid politic nelegal constituit: 1
- pluralitate de contestatori: 1

Capacitate procesuală pasivă în procese de contencios electoral local privind candidaturile:

- două candidaturi ale aceluiași candidat: 13

- listă de candidaturi: 4; 7; 9; 10; 4(j)
- partid politic care a propus candidaturile: 7; 9; 10
- pluralitate de candidați - intimați: 4; 7; 9; 4(j); 5(j)

Cauze de ineligibilitate:

- condamnare penală pentru o infracțiune intenționată și absența reabilitării: 3; 6; 11; 13; 5(j)
- domiciliu: 1(j); 4(j)
- domiciliu fictiv: 4(j)
- sancțiunea penală a interzicerii drepturilor electorale: 3; 6; 11; 13

Comisie electorală de circumscripție:

- autoritate administrativă cu atribuții jurisdicționale: 1

Formațiune politică participantă la alegerile locale:

- neconstituționalitate: 1; 9

Incompatibilitate:

- mandat de primar cu mandat de consilier local: 13; 14

Ineligibilitate:

- candidat membru al unui consiliu local din afara județului: 4(j)
- candidat care ocupă o funcție ce se va desființa: 4(j)
- candidatură pentru consiliul local și pentru primar: 13; 14

Înregistrarea candidaturilor:

- alianțe de partide care a propus candidați, din care face parte un partid politic nelegal constituit: 1
- condiții de formă: 5
- declararea nereală a apartenenței politice: 5
- legala constituire a partidului care a propus candidatura: 1; 9
- partid politic care a propus candidaturi, denumire: 10
- prezumția de legalitate: 2

Legătură politică între candidat și partidul care l-a propus: 4

Procedura de contencios electoral local:

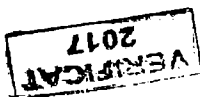
- autoritate de lucru judecat: 12
- citare intimat: 4
- declinarea competenței: 1

- denumire hotărâre judecătorească: 9
- depunerea contestației: 1
- depunerea contestației prin poștă: 14
- intervenție: 9
- lipsa citării părților: 2(j); 3(j); 5(j)
- pronunțarea hotărârii în camera de consiliu: 2
- rol activ al instanței: 2
- ședință în camera de consiliu: 2
- tardivitate: 7; 11; 12; 14; 5(j)

Srijin politic acordat candidatului:

- independent: 4
- înscris pe lista de candidați a unui partid: 4

NOTĂ: În cazul în care, după numărul hotărârii judecătorești, apare între paranteze litera "j", trimiterea s-a făcut la hotărârile referitoare la contenciosul electoral al candidaturilor pentru consiliul județean.

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	3
Listă de abrevieri.....	5
Capitolul I	
Contenciosul electoral privind candidaturile pentru funcția de consilier local.....	7
Capitolul II	
Contenciosul electoral privind candidaturile pentru funcția de primar.....	75
Capitolul III	
Contenciosul electoral privind candidaturile pentru funcția de consilier județean.....	101
Lista cronologică a deciziilor pronunțate de Tribunalul Municipiului București.....	136
Situații statistice.....	138
Index.....	140
Cuprins.....	145

**Tiparul s-a executat sub c-da nr. 286/1996 la
Tipodrafia Editurii Universității din București**

ISBN 973-575-116-X

Lei 3160